Florentin Smarandache

FRATE

CU MERIDIANELE ŞI PARALELELE

• vol. VIII •

Bruxelles - Oradea, 2014

Florentin Smarandache

FRATE CU MERIDIANELE ŞI PARALELELE, vol. VIII

Referenți:
Dr. Octavian Cira, Universitatea "Aurel Vlaicu", Arad
Dr. Ștefan Vlăduțescu, Universitatea din Craiova
Dr. Mirela Teodorescu, Universitatea din Craiova

Redactor de carte:
Angela Bot
Societatea cultural-științifică AdSumus
E-mail: ad.sumus@laposte.net

E-publishing:
SCȘ AdSumus
Oradea, Cantemir 13, România
EuropaNova asbl
Bruxelles, clos du Parnasse, 3E, Belgium

Copyright
Text & Foto: Florentin Smarandache, 2014
E-mail: fsmarandache@gmail.com

ISBN 978-1-59973-312-8

Florentin Smarandache

FRATE
CU MERIDIANELE
ŞI PARALELELE

• vol. VIII •

AdSumus&EuropaNova
Oradea, 2014

Cuprins

La Muntele Taylor / 5

Din nou prin Arizona şi New Mexico / 11

Spania fascinantă: Madrid şi Salamanca / 33

România, între veselie şi nostalgii / 94

Planuri mari de viitor / 123

Postfață (Mircea Monu) / 127

Al treilea ochi / 149

La Muntele Taylor

Pădure pe Muntele Taylor.

08.11.2013 – Din Gallup pe I40 Est, către Grants, 56 de mile. Ieșire la mila 81B.

Când călătorești, întinerești.

{După 40 de ani, îmbătrânești de două ori mai repede.}

Intrăm în Pădurea Cibola, pe șoseaua națională NM-547. Mirosul de cedru ne înviorează. 18 mile est de la joncțiunea cu Grants.

Urcăm. Urcăm. (Să luăm energie de la... gravitație!)

Trecusem de intersecția cu La Mosca Lookout *– drum nepavat, cu gropi și pietroaie. Mi-e frică să nu-mi sparg cauciucurile.*

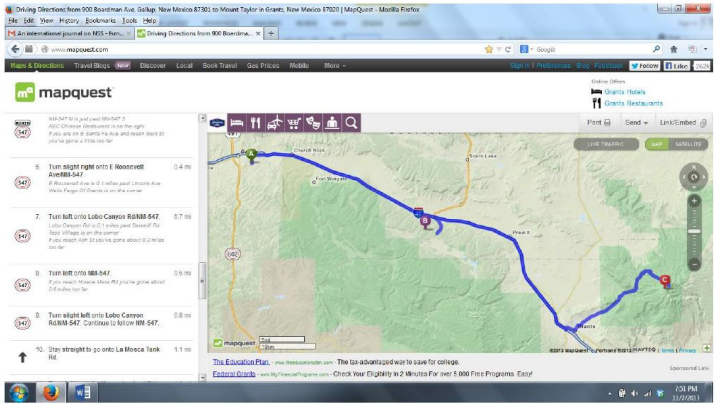

Direcție de mers spre Muntele Taylor.

4 mile până la poteca turistică, marcată cu săgeți spre vârful Muntelui Taylor.

Nu mâncasem nimic de dimineață, decât bâusem un pic de capuccino dulceag.

Pe o porțiune de drum a condus Lilia, iar eu îmi scriam jurnalul. Mi-a venit amețeală, gata să vomit. Eram leșuit...

Lilia, pe munte.

Muntele Taylor a fost numit în onoarea președintelui american Zachary Taylor în anul 1849. Este vârful lanțului muntos San Matteo și are o înălțime de 3.446 metri. Un munte în deșert! Inițial, fusese denumit Cebolleta de către spaniarzi.

Este situat în zona tribului Zuni din statul New Mexico.

Pentru triburile Navajo, Zuni, Acoma și Laguna, muntele Taylor este considerat sacru.

Navajo îi ziceau Tsoodzil (muntele turcoaz). Este un vulcan extins care a fost activ acum 3,3-1,5 milioane de ani, conform arheologilor.

Cărarea Gooseberry Springs are o lungime de 3-4 mile și se ridică la 670 m deasupra împrejurimilor. La intrarea pe cărare, un semn: "Nu hrăniți ursii și pisicile sălbatice!"

Anual se ține la Muntele Taylor un quadratlon sportiv, constând din alergări, ciclism, schiat și rachetism.

De frică, am luat câte o bâtcă din pădure... *just in case*!

Am întâlnit căprioare mici pe drumul pietros La Mosca Lookout: fugeau speriate din calea mașinii. Lilia nici n-a apucat să le pozeze. Mai trăiesc aici curcani sălbatici (Merriam) și lei de munte. Și diverse specii de păsări: bufnițe, vulturi, stârci, bodârlăi, egrete...

Pe măsură ce luăm altitudine, respirăm mai greu. Lilia are aritmie. O-nțeapă inima.

Eu, fără vlagă, mă-ntind pe pământ. Oprim des, pe câte o stâncă. Nu mi-am revenit nici din amețeli.

3 ore jumătate – 4 ore dus-întors. La coborâre, de trei ori mai repede. Parcă și energia mi-o recapăt și veselia mă inundă.

Din Muntele Taylor au fost extrase milioane de tone de uraniu în perioada 1979-1990.

La întoarcere, pe autostradă, mi se-nchideau ochii de oboseală. N-am mai putut conduce. Și a trecut iar Lilia la volan.

Am dormit toată după-amiaza în apartament, de la 4 la 8. Seara m-am sculat să mănânc, am făcut baie pe cap și m-am culcat iar...

Din nou prin Arizona şi New Mexico

Spre Window Rock, capitala Navajo.

13-18.03.2014 – La Muzeul Navajo din Window Rock, Arizona. Muzeul de Relocare a Indienilor Cherokee din 1831, pe "Drumul Lacrimilor".

În 1862, indienii Navajo sunt relocați în Pasque Redondo din statul New Mexico (Lungul Drum).

Campania lui Gerónimo (Hastiin Ch'ilhajini) între anii 1872-1886 și Barboncito (Hastiin Dágháa).

Window Rock este capitala națiunii Navajo. Stat în stat.

Există și un ziar local, "Navajo Times".

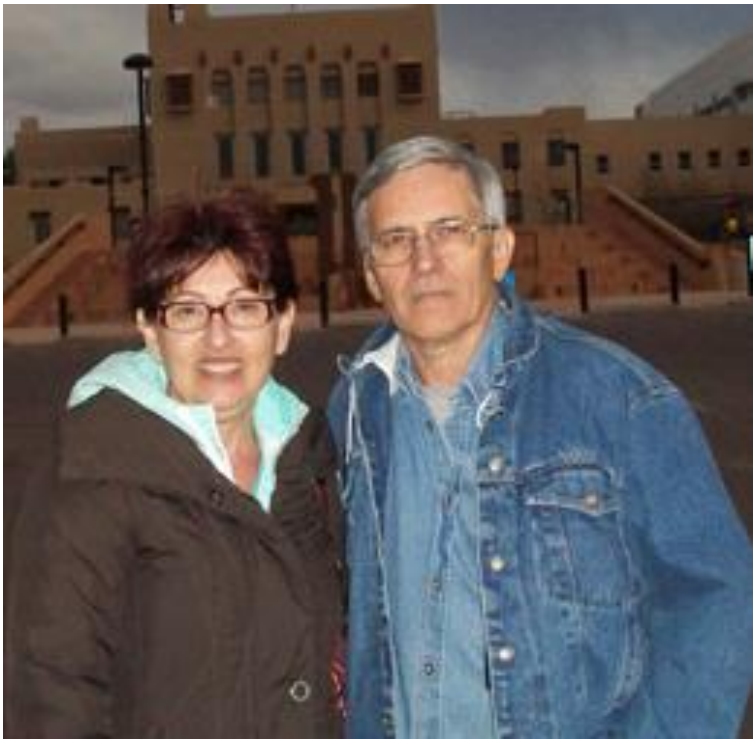

Sunt cu Pike (din Austria) și Loty (din Phoenix).

Pike mă învață să număr ungurește (până la trei !):

- *egy = 1,*
- *kettö=2,*
- *három=3.*

- Ați venit în New Mexico să vedeți... Arizona!, le zic eu.

Vedere spre Canionul de Chelly.

Din Window Rock ne-am dus la Chinle (tot Arizona) la Canionul de Chelly.

Un vânt rece care șuieră și urlă de parcă-ai fi în Siberia. Cineva pare că a tăiat cu dalta muntele! Abrupt, amețitor.

În canion apă, pomi și adăpost de vânt pentru indienii care au locuit aici, începând din epoca arhaică (2500-200 î.C.).

Canionul s-a format între patru munți sfinți.

La început, oamenii trăiau în grupuri mici, nomade care își făceau sălașul în scorburi de stânci. Se hrăneau din vânat (de căprioare, antilope, iepuri) și din cules de plante(circa 40 de specii). Apoi, au început să cultive porumb.

A urmat epoca Împletirilor din Coșuri (200 î.c.-750 d.C.) care se ocupau și cu agricultura (porumb, dovlecei, fasole), care trăiau în familii extinse și practicau ceremonii religioase.

Indienii Pueblo (750-1300) s-au așezat în sate, făceau comerț, creșteau curcani, cultivau bumbac și făceau oale din ceramică frumos ornamentate.

Imagine din Canionul Chelly.

Canionul a fost părăsit în jurul anului 1300 din cauza secetei, a conflictelor dintre triburi și a bolilor.

Indienii Pueblo care s-au stabilit de-a lungul râului Micul Colorado și, în partea sudică a platoului Black Mesa, au căpătat numele de Indieni Hopi.

După anul 1700 au izbucnit conflicte între coloniștii spanioli, Tribul Navajo și alte triburi privind pământul și animalele. Tribul Navajo se refugiază în Canionul de Chelly între 1700-1863, unde creșteai oi și capre (animale procurate de la spanioli). Lanuri de porumb și livezi de piersici se cultivau în valea canionului.

Tribul Navajo denumește Tseji acest Canion.

Indienii Navajo s-au baricadat în Canion, fortificând cărările cu pereți din stânci. Însă, spaniolii, tribul Ute și detașamente militare americane au străpuns apărarea Navajo.

Amănunte despre viața indienilor s-au transmis prin povestirile lor, credințele lor tradiționale și imaginile încrustate pe stânci. Statele de astăzi Arizona și New Mexico au fost cucerite de armata americană sub comanda lui Stephen Watts Kearny în anul 1886, care a înfrânt forțele mexicane.

Canionul fost declarat Monument Național în 1931.

În următorii 17 ani au avut loc mereu raiduri și conflicte între triburile indiene și coloniști.

Colonelul Kit Carson , în anul 1863, a pornit o campanie anti-Navajo, forțând pe toți indienii care locuiau în Canionul de Chelly să meargă pe jos 300 mile până la Fortul Sunner din teritoriul New Mexico.

Mulți indieni au pierit din cauza foametei, secetei sau fiindcă erau epuizați de drum. Supraviețuitorii au fost decimați de boli.

Are înălțimi între 27-900 de metri.

Abia după cinci ani, în 1868, indienii Navajo au fost lăsați să se întoarcă la locurile lor, dar și-au găsit hoganele (casele lor construite în formă octogonală) ruinate, iar animalele dispărute. Indienii au primit ajutoare din micile centre comerciale, înființate de comercianții ambulanți.

Se întinde pe o suprafață de circa 84.000 de pogoane în cadrul Rezervației Navajo.

În filozofia Navajo (sau Diné) este important pentru comunitatea lor să-și păstreze tradițiile.

Canionul de Chelly (d'Shay, în limba Navajo, care este de origine athabascană) este de fapt un labirint de canioane (prăpăstii, văi), incluzând și Canionul Chelly propriu-zis și Canionul Morții (del Muerto).

Filozofia Navajo spune că Oamenii Sfinți (Haaahch'eeh diné e) au creat din aer, lumină și sol plante care înfrumusețeze pământul. Am coborât în canion cu Loty și Pike pe cărarea Casei Albe. Vreo 4 km în trei ore de mers.

Cactușii, yuca (cu frunze înguste), ierburi sălbatice, ciulini, spini la tot pasul. Șerpi, insecte.

Ruinele Casei Albe, lipite parcă de munte, lângă un pârâiaș (Chinle Wash).

Circa 115 indieni Navajo, care se refugiaseră, au fost uciși, în anul 1805, de expediția militară spaniolă, condusă de Antonio Narbon, într-o peșteră care se numește Peștera Masacrului.

Vegetația săracă contribuie la aspectul dezolant.

El Malpais, "pământul rău" în spaniolă, este o zonă vulcanică, având un sistem de tunele subterane săpate de lavă pe o distanță de peste 17 mile, dar și valuri de lavă negre la suprafață (denumite "Bandera").

Triburi de indieni au locuit aici mai bine de 10.000 de ani. Perioada 950-1350 d.c. a fost cea mai intensă din punct de vedere al populației.

În prezent, trăiesc aici triburi Acoma, Laguna, Zuni și Navajo (în localitatea Ramah).

Albii nu s-au stabilit în această zonă aridă decât după Marea Depresiune economică din anul 1930.

Vara e foarte cald în canion, iarna – foarte frig.

Pe la mijlocul secolului al 14-lea, indienii au părăsit regiunea El Malpais, în mare parte stabilindu-se în zona Acoma.

Expediția spaniolă a lui Coronado din 1540 a întâlnit doar două triburi majore de indieni: Zuni și Acoma.

Arheologii au considerat că lava vulcanică a izbucnit acum 200.000 de ani.

Pike, curajoasă şi neobosită.

Am luat-o toți trei pe cărarea numită "El Calderon", circa trei mile lungime, în cerc: cu peșteri negre, șanțuri negre și roci negre la suprafață. 28 de specii de lilieci locuiesc aici.

Craterul cel mai larg și adânc, McCartys, se împădurise, crescuse verdeață în el. Liliecii, pe cale de dispariție, ce trăiesc în peșterile de aici, suferă de sindromul "bot-alb".

Ne-am continuat excursia. De pe autostrada I40 Vest, pe șoseaua 117 Sud, până la Arcul Natural Ventana (în spaniolă înseamnă "fereastră"), în Labirintul Cebolla, unde erau și desene încrustate pe stânci (petroglife).

Se estimează că gaura aceasta largă,
de zeci de metri înălțime și lărgime,
ar data din vremea dinozaurilor.

Am făcut sute de poze digitale cu trei aparate.

Zilele s-au scurs una după alta, obosiți de urcușuri și coborâșuri (uneori e mai greu la vale decât la deal!).

Dormeam seara obosiți în apartamentul meu din Gallup de două camere și o sufragerie.

Pike găsise pe hartă un loc de care nu mai auzisem, deși e în New Mexico: Labirintul Bisti (De-na-zin). Cum se ajungea? De pe I40 până la Thoreau, apoi pe 371 Nord. Loty și-a luat binoclul și privea în depărtare.

New Mexico, tărâmul minunilor.

Labirintul Bisti este, spre deosebire de celelalte, o formațiune de sculpturi din nisip întărit, care aduc a piramide, turnuri sau figurine alb-gălbui.

Puzderie de pietricele deasupra unor movile...
de te miri cine le-a adus!

O Spălătură de apă (De-na-zin Wash) la intrare. Terenul e mocirlos. Și dincolo începe preeria.

Labirintul Busti se întinde pe o suprafață de 41.170 pogoane la o altitudine de 2.000 de metri și se consideră de către arheologi că aici ar fi fost o mare, care s-a retras acum 50 milioane de ani.

Animalele preistorice au ocupat teritoriul, printre care și dinozaurii, la sfârșitul erei glaciare, acum 6.000 de ani; s-au descoperit fosile. Puține viețuitoare sălbatice întâlnești: coioți, iepuri, câini sălbatici și bursuci.

Ne-am întors cu *truck*-ul lui Loty la mila 29, lângă Lake Valley, la dunele galbene de nisip.

Cultura Chako cuprinde un complex de canioane în New Mexico, construite începând cu mijlocul anilor 800 până în anii 1200 d.C. El cuprinde grupuri de case, cu denumiri spaniole:

- *Grupul Una Vida, cu 150 camere și 5 kive; Kiva era o cameră folosită în scopuri religioase, dar și cu alte funcțiuni.*
- *Pueblo Bonito, centrul lumii indiene Chaco, cu 600 de camere și 40 kive;*
- *Chetro Ketl, cu 500 de camere și 16 kive;*
- *Pueblo del Aroyo (în limba Navajo "Tabaah kini" – satul de lângă apă), cu 280 de camere și 20 kive;*
- *Kin Kletso: o casă cu trei nivele, având 100 de camere și 5 kive;*
- *New Alto, cu camere în jurul kivei centrale și Casa Rinconada, care este cea mai mare kiva din acest parc turistic, aflat la altitudinea de circa 2.000 de metri.*

Complexul Chaco a fost centrul economic, administrativ și ceremonial din bazinul San Juan în jurul anilor 1050. Influența acestuia a continuat și la indienii din munții apropiați: Chuska, Mesa Verde, Aztec, dar și din alte părți.

Casele Chaco erau orientate spre lună, soare sau spre punctele cardinale.

Se cunosc drumurile preistorice ale indienilor din zona Chaco, în lungime de peste 6.400 km, porțiuni ale lor au necesitat adevărate munci inginerești.

S-au descoperit vase de ceramică tip Cibola, alb-negre, dar numai 20% fabricate aici – însemnând faptul că multe vase au fost aduse din zona Chaco, care era un mare centru comercial.

La construirea caselor, indienii s-au dovedit meșteri înzestrați. Ei foloseau unelte din piatră.

Zidurile erau formate din pietre și mortar din mâl, acoperite cu tencuială sau furnir. Aveau sisteme de controlare a apei.

Cultura Chaco a durat 300 de ani.

Aventurile în deșert au continuat. În ultima zi ne-am dus la Church Rock. Recunosc că, deși, locuind de 16 ani în Gallup, nu ajunsesem până acum la poalele stâncii care are forma naturală de biserică.

Mă mulțumisem s-o admir de la jumătatea traseului, de unde urcușul se îngreuna și cărarea aproape se pierdea pe povârnișuri.

Dar Loty și Pike au insistat să străbatem cele 3,5 mile. Două ore și jumătate ne-a luat. Am ajuns la altitudinea de 2.200 de metri.

Loty, la stânca-biserică.

Stânca-biserică are o înălțime de circa 280 metri, cu turle dantelate, săpate de vânt, ploaie și zăpezi.

Numai un alpinist, bine echipat, s-ar fi putut urca pe pereții lor abrupți până la vârf.

Culorile semi-deșertului (maro, alb, gălbui), plus verzuiul arbuștilor și albastrul înnorat al cerului îți oferea o panoramă surprinzătoare.

În partea de nord-est a Church Rock-ului au funcționat mine de uraniu între 1967-86, extrăgând 3,5 milioane de tone de minereu, provocând, datorită scurgerilor radioactive, contaminări ale apei, animalelor și populației.

Conducerea tribului Navajo a interzis în anul 2005 minele de uraniu, iar în 2008 a planificat îmbunătățirea ariilor contaminate.

Șase zile petrecute cu Loty și Pike (13-18 martie 2014). Intense. Cu excursii pe munți. Când au plecat, mi-a părut rău.

O melancolie...

- Iar rămân singur!

- Lasă, Florine, că mai vii prin Phoenix!...

Spania fascinantă:
Madrid şi Salamanca

Călătoresc cu lăcomie.

04.07.2014 – La o lună după întoarcerea din America de Sud, iar la drum.

Până nu trec oceanul, nu mă simt bine!

Albuquerque-Dallas-Boston-Madrid.

M-am sculat la două noaptea. Până m-am sucit, până m-am învârtit... Am pornit la ora trei spre aeroportul din Albuqueque. Primul avion la 7:20. Pierd sferturile de finală la fotbal, Campionatul Mondial din Brazilia, 2014.

În aeroportul Logan din Boston, într-un bar-restaurant (Durgin), lumea bulucită la televizorul plat. Văd și eu prima repriză, Brazilia-Columbia; 1:0. Comentariile în spaniolă, dar subtitrate în engleză.

Nu mai pot să stau, că pleacă avionul spre Madrid (Compania aeriană Iberia). "El Mundo" și "La Guardia" (ziare), primit în avion.

Vamos a aterizar en Madrid, după 6:20 ore și 5.748 km de la Boston. Schimbat 200$ la rata de 1€=1,59$ în Aeroportul International Madrid – Baroias.

Când mă căzneam eu să îndrug câteva palavre spaniole, uitându-se la pașaportul meu, zice casierul: "e român", și o tipă cu halat de funcționară mă ia pe românește. Îmi spune că e din Galați și că studiază aici dreptul. 2,25€ biletul cu trenul (Renfe) până la stația Chamartin vreo 15 minute. Apoi, 23,65€ trenul până la Salamanca, 2 ore și 40 minute.

Trenul spre Salamanca merge lent și scremut. Parcă gâfâie.

Nedormit de două nopți. Câmp întins, întins și galben, până la Salamanca. Grâu, lanuri mici și verzi de porumb, apoi de secară. Mi se închid ochii de oboseală. Coborât la ultima stație Salamanca-Alamedilla, chiar în centrul orașului.

Instantaneu stradal (Salamanca).

Cazat la Hotel Residencia Amefa (cu 30€/noapte, pentru patru nopți), camera 304. Umblat brambura cu aparatul de fotografiat într-o mână și carnețelul cu pixul în altă mână prin Salamanca:

- *Institutul Cervantes: spaniola pentru străini;*
- *Calidad en la Ensenanza del Espanol como Lengua Extranjera (CEELE);*
- *Muzeo de Salamanca;*
- *Biblioteca Publica;*
- *Liberia Anticuaria;*
- *Biserica San Juan de Sahagun;*
- *Departamento de Filologia Inglesa / Centro Cultural Hispano-Britanico.*

Am dormit cinci ore dus, rupt de oboseală, neîntors, după o baie caldă.

Plaza Mayor. Frumos. Restaurante. Mese afară.

Lumea vede meciul de fotbal Argentina-Belgia: 1-0, pe ecrane mari. E sâmbătă seara, dar ne pișcă țânțarii permanent.

Piața Mare din Salamanca a fost proiectată de Alberto de Churriguera, care a început construcția ei în anul 1729.

Stil spaniol, cum am văzut prin toate orașele spaniole din America de Sud: un teren dreptunghiular sau pătrat, înconjurat de clădiri. Piața Mare arată ca un palat având 274 de balcoane, trei etaje și un atic.

Aici este locul de promenadă, de festivități, de relaxare. Balcoanele serveau în secolul al 18-lea pentru spectacolele de coride.

Balcoanele Pieții Mari sunt de un cărămiziu murdar. Dau impresia că sunt nezugrăvite.

06.07.2014 – Văd câte un cuvânt pe firme, care nu-l înțeleg – scot dicționarul.

Mutat la camera 302, fiindcă nu funcționa apa la baie. Am un balcon și m-a lăsat recepționera cu același preț.

Îmi spune că ea vrea să învețe engleza, iar eu zic că încerc să-mi perfectez spaniola. Râde!

Țigani cerșind și prin Salamanca.
I-am auzit vorbind românește.

Palacio de la Salina. Înăuntru, o expoziție de pictură: Carman Estévez, Huan Manuel Hernández Marcos, Santiago Mangas Rodrigues, Soledad Bautista și Florencio Martin (ultimul, cu basoreliefuri).

Statuia lui Cristobal Colón, numele spaniol al navigatorului genovez Cristofor Columb (1450/1451-1506), în al patrulea centenar de la descoperirea Americii, în Piața lui Columb (Plaza de Colón).

Statuia lui Cristobal Colón (Cristofor Columb).

Parohia de San Pablo. 4€ intrarea în marea Catedrală din Salamanca, care-şi întâmpină vizitatorii cu mesajul:

Esta usted en un lugar sagrado.

Guardia silencia, por favor!

Măreția catedralei, coloane extrem de înalte, bolțile, tombele, capelele somptuoase arată puterea religiei și sacrificiul umanității pentru credință.

Un miros permanent de tămâie în Marea Catedrală din Salamanca. Îmbălmăsător.

În apropiere – Universitatea Pontifică din Salamanca. Intrarea 3€. Situată în Colegiul Iezuiților.

Arhitectura barocă impresionantă, fastuoasă, cu ornamente și decoruri specific spaniole, proiectată de Huan Goméz de Mora.

Construcția acestei clădiri a început la 12 noiembrie 1617. 20 de ani s-a lucrat la ea. Turnurile au fost concepute de Andrés Garcia de Quiñones. Aceasta este una dintre cele mai reușite biserici iezuite.

Detaliu de interior.

Conferința Episcopală Spaniolă și Universitatea Pontifică din Salamanca au fost consimțite de Regele Alfonso al IX-lea de León în iarna anilor 1218-1219. Iar Regele Alfonso al IX-lea Înțeleptul le-a statuat în anul 1254. În sec. al 16-lea funcționa deja Facultatea de Teologie și Drept Canonic.

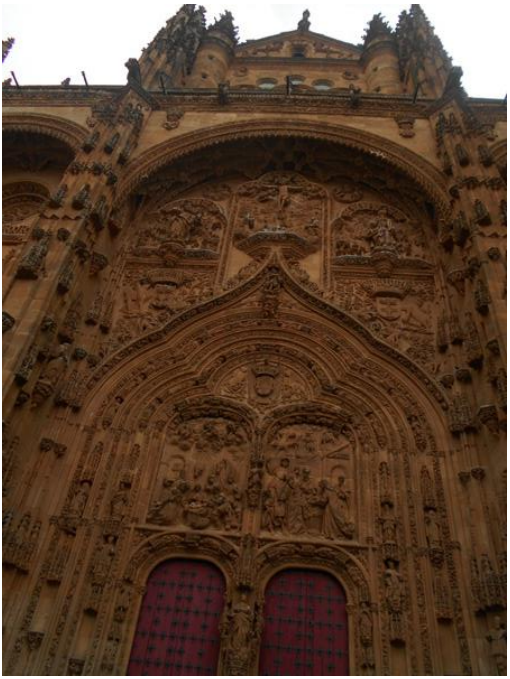

Turnul Medieval Ieronimus
al Catedralei din Salamanca.

Are și o expoziție privind construcția catedralei cu:

- *Instrumente muzicale folosite în slujbele religioase catolice; în special orga. Muzica era compusă de maeștri recunoscuți în epocă precum: Salinas, Vivanco, Micieces, Doyague etc.*
- *Picturile murale efectuate de Nicolás Florentino (născut în Florența, în 1413) și frații săi Dello și Sansón. Înfățișează 20 medalioane de profeți și 53 panele de scene biblice din viața lui Iisus Cristos și a Virginei Maria.*

Autorul, vizitând Catedrala din Salamanca.

Construcția Catedralei Vechi a început în anul 1150, iar Catedrala Nouă în 1513, îmbrățișând toate stilurile: gotic, baroc, neoclasic, contemporan, etc.

Mari arhitecți au participat, precum: Juan Gil de Guemes, Juan de Álava, Churriguera Setién Guemes, Repullés y Vargas, Rodrigo Gil de Hontañon.

Alt detaliu de interior.

Deoarece Templul Santa Maria al Vechii Catedrale a fost considerat mic, s-a decis de către regii catolici ai Spaniei ridicarea unui alt templu, păstrându-se, însă, cel vechi.

Există documente și despre incendiul Turnului din anul 1705 și cutremurul de la Lisabona din 1755 (într-o sală este simulat, prin zgomote, incendiul).

Măreție şi finețe.

Pentru repararea turnului s-a apelat la inginerul francez Balthazar Debreton. În septembrie 1378 s-a construit un ceas în acest turn.

Cine locuiau aici?

Evlavioșii, clericii și acompaniatorii lor, gardienii…

Catedrala Veche s-a ridicat în sec.12-15, iar Catedrala Nouă în sec.15-18. Restaurări s-au efectuat până în sec.18, apoi, în sec. 20.

Pe scări în formă de melc, urc și cobor.

Înălțimea: 110 metri, iar numele turnului, Ieronimus, se referă la Jeronimo de Perigeaux (1060?-1120?), episcop renumit în Spania, deși era francez de origine. Fost capelan (El Cid Campeador) și Episcop de Valencia, iar după restabilirea Diocezei în anul 1102 a fost numit Episcop de Salamanca.

Statuia Părintelui Camara, Episcop de Salamanca între 1885-1904.

Arhiva Generală a Războiului Civil Spaniol (1936-1939).

În iulie 1936, răscularea unei părți a populației spaniole, condusă de generalul Franco, împotriva guvernului republican, a provocat un război civil crud. Abia în anul 1979, s-a putut construi un centru de Documentare Istorică, odată cu începerea democratizării vieții, despre el.

Fotografii, texte, cărți ilustrate, înregistrări sonore, colectate de Centru Documentar "La Memoria Historica".

Fracțiunile rivale: republicanii (aflați la putere) și naționaliștii (în opoziție). Guvernul republican pretindea că luptă contra fascismului, pe când naționaliștii – contra dictaturii. Republicanii au acuzat Masoneria de implicare în acest conflict.

Splendoarea şi chipurile ei.

În documentarul video prezentat, denumit „Logia masonica", precum și conform expoziției alăturate despre masoni, se afirmă că Masoneria ar fi provocat și Revoluția Franceză de la 1789-1799

(Libertate, Egalitate, Fraternitate!), ca și alte evenimente istorice majore. Guvernul spaniol s-a declarat împotriva masonilor și a celor "roșii" (comuniști).

De partea republicanilor era sudul Spaniei, iar de partea naționaliștilor, Nordul (mai puțin Țara Bască).

Rafinament extrem.

Brigăzi internaționale de luptători voluntari au intervenit în războiul civil spaniol de ambele părți, în special venite din italia, Portugalia, Maroc și Germania.

La 26 aprilie 1937, Legiunea Condor a Forțelor Aeriene Germane, care lupta alături de fracțiunea naționalistă, a bombardat orașul Guernica, distrugând complet centrul orașului și ucigând sau rănind 3.000 de oameni.

Este cunoscută celebra pictură a lui Picasso, intitulată, desigur, "Guernica", pe care Robert Silvers o reproduce prin decupaje și fotografii din război.

O poză celebră este și cea făcută de Robert Cap, înfățișând un milițian (care lupta pentru republicani) căzând lovit de un glonț.

În cadrul naționaliștilor au apărut disensiuni între comuniști (dând prioritate câștigării războiului) și anarhiști (dorind o revoluție socială).

Naționaliștii au încercat să colectivizeze agricultura și industria, suprimând proprietatea privată.

Represalii contra persoanelor ostile au fost executate și de către naționaliști, dar și de către republicani.

Brigăzi voluntare din circa 50 de țări au luptat de partea republicanilor.

Unități germane hitleriste și italiene fasciste de partea naționaliștilor. Au fost ucise circa 600.000 de persoane.

Atrocitățile războiului și lipsa bunurilor au determinat guvernul să introducă rația la alimentele de bază: pâine, carne și zahăr. Zeci de mii de persoane și-au abandonat casele. După victoria generalului Franco în 1939, mii de spanioli au emigrat în Mexic și Franța. De asemenea, mii de copii în URSS.

Râul Tormes.

Peste râul Tormes, Le Puente Romano (Podul Roman), care este emblema și scutul orașului, de acum 2.000 de ani. A fost construit în secolul I d.C. în timpul dinastiilor romane Flavia sau Antonia (69-96 sau 96-192) pentru a prelungi drumul Via de la Plata la mila 183 peste Rio Tormes. Drumul Argintului (Calzada de la Plata) din Mexic la Astorga, trecea prin Salamanca.

Podul are lungimea de 356 metri și lărgimea de 6 metri, pe piloane de 9,5 metri înălțime.

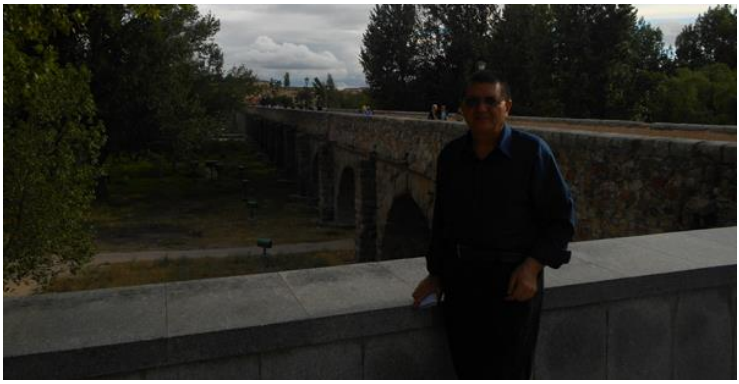

Autorul, pe Podul Roman din Salamanca.

S-au păstrat 15 arcuri originale, restul au fost reconstruite în special după cele două inundații din 1498 și 1626.

Arcurile originale ale Podului Roman.

La sfârșitul podului există o statuie iberiană ce reprezintă un taur (verraco).

Niciodată nu este posibil să vizitezi totul. Trebuie să te mai întorci.

Salamanca este un centru universitar, cu catedrale, biserici și palate încântătoare. Arhitecturile lor arată ca niște giuvaieruri.

La Universidad de Salamanca, Instituto Universitario de la Ciencias de la Education.

Universitatea din Salamanca a fost înființată în sec. al 13-lea de Relgele Alfonso al IX-lea și este printre primele înființate în Europa. Fațada elaborată în piatră de Villamayor, în stil plateresc (arhitectură cu decoruri foarte încărcate), este o adevărată "tapițerie de pietre".

Universitatea a fost recunoscută de regii următori: Fernando el Santo (sfânt) și Alfonso al IX-lea el Sabio (Înțelept), apoi, de Papa Alexander al IV-lea.

Ruine pre-romane s-au descoperit în Teso de San Vicente.

Orașul Salamanca a balansat când sub creștini, când sub musulmani între secolele 6-10 d.C.

Abia sub conducerea lui Alfonso al VI-lea, terenul este recucerit, devenind definitiv creștin.

Salamanca a făcut parte din Imperiul Roman (Provincia Lucitania), începând din anul 50 Î.C. Din anul 220 î.C. fusese asediată de armata lui Hannibal.

Grădina Huerto de Calixto y Melihea. Minionă. Pe o terasă de unde se admiră orașul.

Amintind de "La Celestina", de Ferdinando Rojas. La intrarea în grădină, am primit șapte foi colorate și capsate cu... poeme, pentru 2€. Scrise de Jose Martinez Costas "El Andaluz" (andaluzul). De dragoste și viață. Sentimentale.

La noche es larga y pesada,
Y yo no puedo dormir
Las horas interminables,
tan sólo pensado en ti,
Te entregué mi juventud,
Mi cariño yo te di…
(Noaptea e lungă și apăsătoare
Și nu pot dormi
Orele interminabile, atât de singur,
gândindu-mă la tine,
Îți dedic ție tinerețea mea,
Iubirea mea ți-o dau...).

07.07.2014 – Conferința Internațională de Fuziune 2014, la Palacio de Congressos, aproape de hotelul meu. În fața statuii lui Rafael Farina, ridicată în 1996.

La o nouă conferință internațională.

Întâlnit pe Dr. Tiancheng Li de la Universitatea Politehnică de Nord-Vest din Xi'an, China, cu care mă împrietenisem de la conferința din Istanbul.

Acum urmează, sponsorizat de guvenul chinez, studii postdoctorale, chiar la Universitatea din Salamanca!

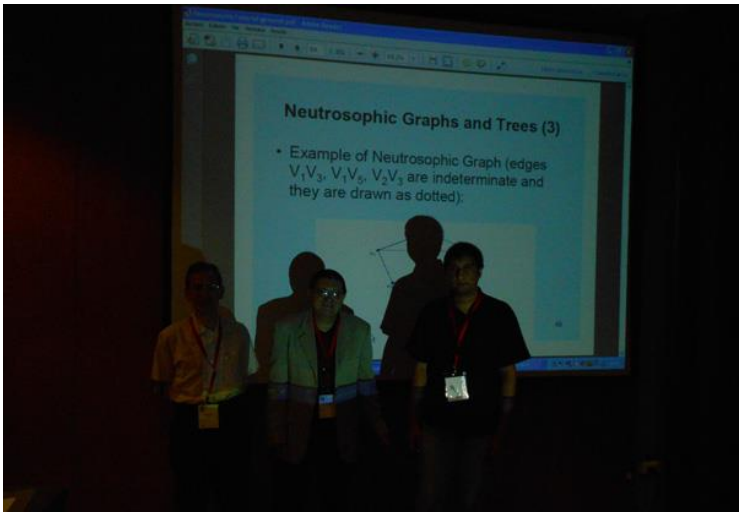
Neutrosophic Graphs and Trees (3)
• Example of Neutrosophic Graph (edges V_1V_3, V_1V_5, V_2V_3 are indeterminate and they are drawn as dotted):

Am ținut tutorialul "Foundations of Neutrosophic Logic and Set and their Applications to Information Fusion", de la ora 12 la ora 15, în sala 3.

Dintre participanți, profesorul dr. Sigeru Omatu, de la Institutul de Tehnologie din Osaka, Japonia, s-a arătat interesat în cercetarea neutrosofică (era deja familiarizat cu cercetarea fuzzy).

James Scrofani de la Școala Morală Postgradual din Virginia, iar studentul Sujoy Sikdor, doctorand la Universitatea RPI din Statele Unite, în aplicații neutrosofice.

La ora nouă seara, fiesta (petrecere) la Palacio de Anaya pentru participanții la conferință.

Clădirea a fost construită în anul 1762 după proiectul lui José Hermosilla, în stil neoclasic, având 16 coloane dorice și 16 coloane ionice în interior și 4 coloane mari în exterior. De doisprezece ani de când asist și prezint la această conferință, în fiecare an s-au înfiripat prietenii și afinități cu destui cercetători, profesori sau studenți.

Apar mereu fețe noi, dar există și un nucleu de oameni care vine de fiecare dată. M-am întreținut cu italienii Giovanni Golini, inginer la Grupul de Analiză a Sistemelor Radar din Londra, care folosesc regulile de fuziune PCR1-6 din cadrul Teoriei Dezert-Smarandache și Luigi Chisci de la Universitatea din Florența.

Vesel popor, spaniolii ăştia! Se amuză în Plaza Mayor.

E unsprezece jumătate noaptea. Balcoanele luminate, ca la Operă, răcoare şi lumea strânsă buluc, îmbrăcaţi în negru şi roşu, îmi amintesc de mariachi mexicani. Cântă formaţia Tuná Universitaria; cumpăr şi eu un disc, "Tipico español", de 10€, cu 22 de cântece, printre care "Granada", "Amorosa guajira", "Los sesenta granaderos", "Ronda del silbidito" etc.

Câtă destindere!

08.07.2014 – Un vechi colaborator, Dr. Xinde Li, conferențiar la Institutul de Inteligență și Control Robotic din Nanjing, dar îl văd pentru prima dată!

Reîntâlnesc pe Dr. Albena Tchamova de la Academia de Științe din Bulgaria și pe Dr. Zhunga Liu de la Universitatea Politehnică de Nord-Vest din Xi'an. Apoi francezii: Jean Dezert, Jean-Marc Tacnet, Benjamin Pannelier etc.

Autorul, alături de Dr. Xinde Li, Dr. Jean Dezert, Dr. Albena Tchamova, la Fusion 2014 International Conference, Salamanca.

Este interesant la conferințe. Ai contacte cu persoane de pe tot globul: chinezi, indieni, europeni, americani. Fiecare cu temperamentul și stilul său, cu gândirea sa. Înveți de la fiecare. Analizezi pe fiecare: comportament, reacție. Te compari și cu unul, și cu altul. Timp intens, divers, colorat.

Universitatea din Salamanca.

Două lucrări despre DSmT:

- *"Automatic Aircraft Recognition using DSmT and HMM", de Xinde Li, Jin-dong Pan și Jean Dezert;*
- *"A New Self-Adaptive Fusion Algoritm Based on DST and DSmT", de Xiao Hong Yu, Qing Jun Zhou, Yan Li, Jin An și Zhi Cheng Liu.*

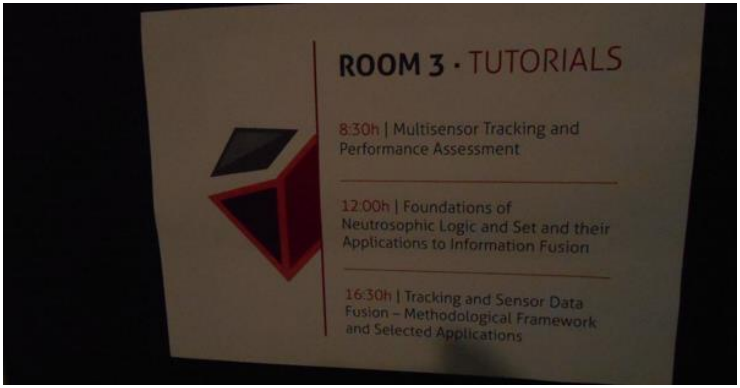
ROOM 3 · TUTORIALS
8:30h | Multisensor Tracking and Performance Assessment
12:00h | Foundations of Neutrosophic Logic and Set and their Applications to Information Fusion
16:30h | Tracking and Sensor Data Fusion – Methodological Framework and Selected Applications

Afişul tutorialului.

Prezentat lucrarea "New Distance and Similarity Measures of Interval Neutrosophic Sets" (co-autor Said Broumi), dar am vorbit în general și

despre logicile lui Łukasiewicz, Belnap și multivalorică, dar și despre mulțimea fuzzy a lui Zadeh (1965) și mulțimea intuiționistică fuzzy a lui Atanassov (1983).

Parțial (fiindcă era conflict cu susținerea lucrării mele în cadrul altei sesiuni) am fost șef (chair) la sesiunea "Dempster-Shafer type related methods".

Recepția a avut loc seara, ora 21:00, la Universitatea din Salamanca.

Am vizitat clădirea construită în stil plataresc (specific spaniol, foarte ornamentat). Am urcat la primul etaj.

Biblioteca Antică a Universității datează din sec. al 13-lea. Tavanul este împodobit cu picturi astrologice numite "Cerul Salamancăi". Noua bibliotecă s-a construit între 1509-1526, apoi reconstruită în 1749 după ce fusese demolată în anul 1664. Interiorul conține cutii cu manuscrise din sec. al 17-lea.

În prezent există 2805 manuscrise, cele mai vechi datând din sec. al 11-lea și 60.000 de lucrări tipărite între sec. al 16-lea și anul 1830. În Bibliotecă sunt strânse și Arhivele Istorice începând cu anul 1243.

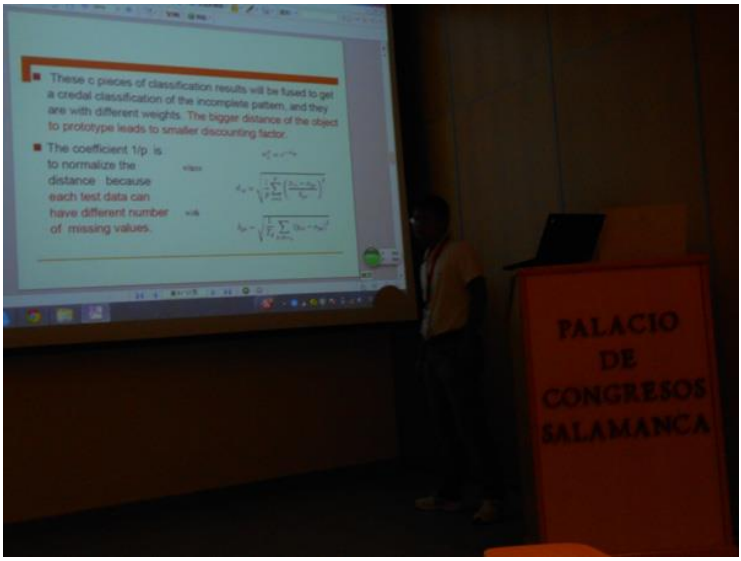
These c pieces of classification results will be fused to get a credal classification of the incomplete pattern, and they are with different weights. The bigger distance of the object to prototype leads to smaller discounting factor.
The coefficient 1/p is to normalize the distance because each test data can have different number of missing values.
PALACIO DE CONGRESOS SALAMANCA

Aspect de la prezentarea de lucrări.

Sala Senatului proiectată de Lesmes Gabilán și construită între 1791-1794.

"Cartea de Imnuri" a lui Fray Luis de León a fost dedicată lui Francisci Salinas (1513-1590), șeful catedrei de muzică între anii 1567-1590. Salinas era orb de la vârsta de 10 ani. Dar a devenit tehnician al renașteriii Muzicale spaniole, datorită operei sale "De Musica Libri Septem".

Ne-am dus pe jos până la restaurantul Cum Laude Pub pentru a urmări dansuri flamenco tradiționale.

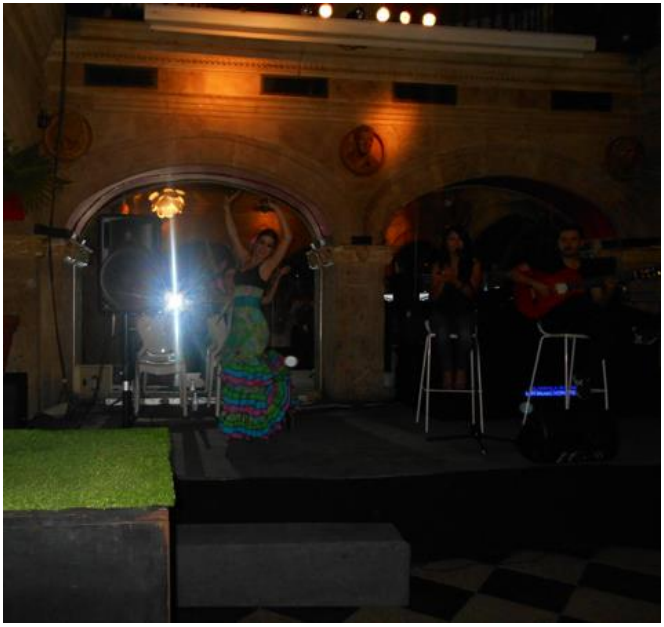

Dans flamenco.

Dansatoarea cu o floare roză în părul negru, cu umerii dezveliți, rochia verde-roză cu volane și-un maiou strâns pe sâni bate din tocurile negre ale pantofilor. Sexy, provocatoare, subțirică, mică.

La Mondialele din 2006 eram în Italia, la cele din 2010 în Franța, iar la acesta din 2014 în Spania.

Brazilia învinsă de Germania la fotbal cu umilitorul scor de 1-7, acasă pe stadio Minerao din Bello Horizonte, stadion pe care și eu fusesem în 1992.

A fost o cădere psihică...

09.07.2014 – Din nou scularea cu noaptea-n cap: la 4:30. Prind trenul de 5:50 de la Salamanca spre Madrid. Am tot băut cafele și cafele să rezist. Îmi pregătesc discursul introductiv în spaniolă pentru madrileni. Ambiția mea!

Cu ochii împăienjeniți, roșii de nesomn...

În spaniolă pronunția consoanelor "B" și "V" este confuză, spre deosebire de dialectul mexican, unde distincția între ele este clară.

De exemplu:

"vaca" = vacă, și "baca" = raft, portbagaj, se pronunță la fel! Îți dai seama numai din context!

De la gara Chamartin, în Madrid, cu metroul: linia 1 până la stația Quatro Caminos, apoi cu linia 6 până la stația Metropolitano, pe urmă cu două autobuze până la Universidad Computense, cea mai mare din Spania. 1,80€ tot traseul.

Facultatea de Științe Matematice,
Universidad Complutense de Madrid.

Clădirea de Ştiinţe Matematice. În faţă, un parc. Şi celebra formulă matematică $e^{i\pi} + 1 = 0$ *ca logo, imprimată din loc în loc. Dar şi aforismul (în engleză):*

We eat problems for breakfast,

Preferably unsolved ones.

(La micul dejun noi mâncăm probleme,

De preferinţă, nerezolvate).

Întâlnit pe Dr. Francisco Gallego Lupiañez, profesor la Catedra de Topologie şi Geometrie.

Dr. Francisco Lupiañez a publicat articole de topologie neutrosofică în reviste internaționale ca "Kybernetes" şi "Recent Advances in Fuzzy Systems, Applied and Computational Mathematics".

La Facultatea de Ştiințe Matematice, a Universității Complutense din Madrid am prezentat mai multe noțiuni neutrosofice din câteva articole și cărți ale mele: logica neutrosofică, mulțimea neutrosofică, statistica netrosofică, probabilitatea neutrosofică și rafinarea lor la n-componente ("Foundations of the Neutrosophic Theory").

Dr. José Manuel R. Sanjuraós, profesor de topologie, chiar și vice-rectorul, Dr. Javier Montero, profesor de statistică, specializat în mulțimea fuzzy intuiționistice (care de fapt sunt un caz particular al mulțimilor neutrosofice), plus studenți.

Le-am arătat și revista "Neutrosophic Sets and Systems".

Profesorul Lupiañez tipărise postere privind seminarul meu, puse pe afișaj. În introducere mi-am ținut prosiunea să vorbesc numai în spaniolă: unde m-am născut, unde predau, cu ce profesori spanioli colaborez (Francisco Bellot Rosado, Sebastian Martin Ruiz, Francisco Gallego Lupiañez, etc), în ce domenii fac cercetări. Desigur, diapozitivele neutrosofice le-am prezentat în engleză după aceea.

Secretara îmi spune că au studenți români, iar la Departamentul de Matematică Aplicată predă profesoara Mihaela Negreanu, emigrată din România.

Am luat dejunul la cantina Universității Computense.
Cazat la Hotel Asturias (Calle Villa, nr.2),
în centrul Madridului.

Seara, la ora 10, în Las 10 Tapas de Santa Ana, restaurant: la o bere, slănină cu ou și cartofi pai.

Urmărim iar fotbal pe pâine: Argentina-Olanda 0-0, 4-2. Bineînțeles că spaniolii țin cu fosta lor colonie.

10.07.2014 – Palatul de Telecomunicații. Alb. Simetric.

Un tur de forță prin Madrid, fosta capitală imperială.

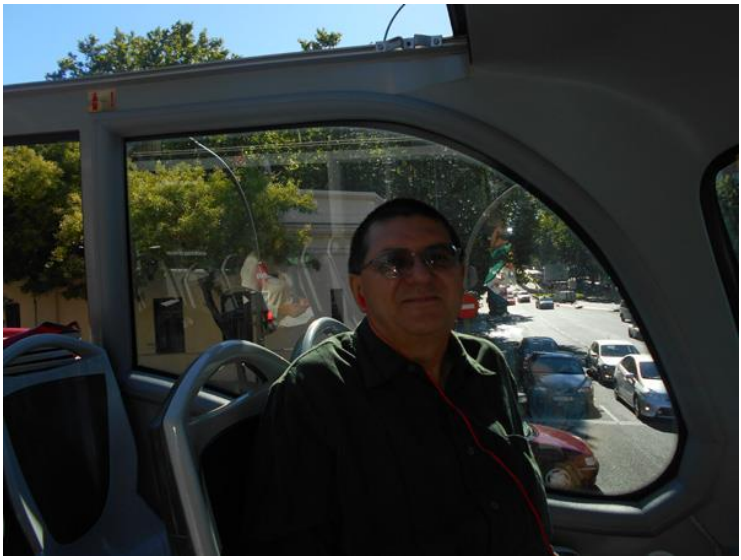

Madrid City Tour. Ruta 2.

Statuia lui Miguel de Cervantes (1547-1616) în Plaza de Las Cortes.

Viața lui aventuroasă (prizonier 5 ani la pirați, excomunicat, închis, fără un braț, pierdut în lupta contra otomanilor de la Lépante din 7 octombrie 1571) l-a inspirat în romanele și satirele sale.

21€ biletul pentru o zi. 65 de minute un tur. Centrul madrilean este o bijuterie arhitecturală.

Biblioteca Publică, incluzând 15.000.000 de cărți.

Plazá de Colon, Clădirea de Asigurări, construită între anii 1966-1971. Clădirea Presei, albă cu negru. Ambasada SUA, cu 7 etaje. Ambasada Portugaliei. Muzeul de Științe Naturale. Muzeul Natural.

E plăcut să te plimbi, să n-ai nicio grijă, dar…

Stadionul "Santiago Bernabeu" al celebrei echipe de fotbal Real Madrid. 110.000 spectatori pe scaune (capacitate maximă). Are și un muzeu al fotbalului.

Colegiul Aleman-Ingles, Plaza de la Republica Argentina, cu o frumoasă fântână arteziană și statui cu delfini.

Clubul de baschet "Etudiantes".

Parcul Serrano, Autostrada Serrano. Francisco Serrano a fost președinte al Republicii.

Aspect stradal madrilean.

Plaza de la Independecia. Muzeul de Arheologie.

Carlos III în 1778 a construit în stil roman un "arc de triumf", proiectat de Francesco Sabotini.

Atletico Madrid este rivala de fotbal a lui Real...

În 1836 s-a construit Cazinoul din Madrid. Am ajuns la Puerta Del Sol.

În 1916, Teatro de la Reina, dedicat Reginei Victoria.

1849-1860 s-a desfășurat Războiul Spaniolo-American, când Spania a pierdut teritorii imense.

Iglesia de Carmen, construită în sec. al 17-lea (găsești cerșetori pe la intrările în biserici).

Real Iglesia Parroquial de San Gines.

Bisericile astea catolice spaniole sunt minunate ca artă (sculptură și pictură).

Teatro Real (Teatrul Regal). Spectacole: "Orfeu și Euridice", de Christoph Willibald Gluck (1714-1787). Și "Le nozze di Figaro" (scris în italiană: Nunțile lui Figaro), operă buffă (comică), în patru acte, de Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791).

Se cântă în Puerta Del Sol. Pe străzi, prin parcuri, la vioară, acordeon, harpă, din pahare, la cobză, chitare, saxofon, flaut, tobițe.

Acest Teatru de Operă s-a construit în anul 1850 sub direcția lui Antonio López Aguado, pe același loc unde activase corul antic al comediilor Caños del Peral.

În 1960 funcționa ca sală de concerte, iar în 1997 a fost remodelat. Tablouri și picturi cu proclamarea recentă a Regelui Felipe al VI-lea al Spaniei. Și soția lui.

Palatul Regal. Cum trăiau unii... și cum nu trăiau alții!

10€ intrarea în Palacio Real. Nu putem face poze înăuntrul catedralei, decât afară în curte. Somptuos. Luxos. Trebuia să impresioneze vizitatorii. Mătăsuri. Aur. Argint. Bronz. Candelabre. Marmură. Magnifico!

Palatul Regal a fost construit între 1738-1755 sub conducerea arhitectului italian Juan Bautista Sachetti în colaborare cu Ventura Rodrigues y Sabatini la ordinul Regelui Felipe al V-lea. Structura clădirii include un patio (curte interioară), ca stil tradițional spaniol.

Fațadele palatului s-au realizat în forma celor făcute la Muzeul Louvre din Paris în 1665 de către Bernini. Palatul Regal conține 240 balcoane și 870 ferestre. A fost ridicat pe același loc unde existase un castel musulman pe vremea stăpânirii maurilor. Regele Alfonso al VI-lea de Castilla a recucerit orașul în perioada 1080-1090 și a transformat fortăreața musulmană în reședință a regilor creștini.

Însă, în urma unui incendiu din anul 1734, aceasta a fost aproape complet distrusă. Decorările interioare ale Castelului au durat timp îndelungat. Printre artiștii, autori de fresce, care au contribuit: Rafael Mengs, Tiépolo, Francisco Bayeu, Corrado Giaquinto etc. Picturi de Caravaggio Velásquez, Juan de Flandes, Goya etc.

Regele Carlos al III-lea a locuit primul în acest palat începând din anul 1764.

Mobiliere impresionante, porțelanuri, tapiserii în Salonul tronului, Capela Regală, Sala Oglinzilor, Biblioteca Regală.

În jurul palatului, s-au amenajat, în timpul Reginei Isabel a II-a, grădini, numite Campo Del More (câmpul Bărăganului, ierbos și mocirlos) și Los Jardines de Sabatini (grădinile lui Sabatini). Am întâlnit aici și turiști români, veniți din București.

Iată că există Plaza Mayor și-n Madrid! Aproape identică... am crezut că mă întorsesem în Salamanca!

Plaza Mayor are formă dreptunghiulară (129x94 m), cu porți de intrare și 237 balcoane. A fost remodelată în anul 1581 de Juan de Herrera, la ordinele Regelui Felipe II. Apoi reconstruită (din cauza a trei incendii) de Juan de Villanueva la sfârșitul sec. al 18-lea, reducând înălțimea caselor ce o înconjură de la cinci etaje la trei. În centrul pieței se află statuia ecvestră a Regelui Felipe al III-lea, operă a sculptorilor italieni Juan de Bolonia și Pietro Tacca.

Autorul, relaxare madrilenă.

În Biserica San Sebastian a fost înmormântat Felix Lope de Vega Carpio (născut în 1562) în anul 1635, mare scriitor clasic spaniol. Extrem de prolific, a scris 400 de drame religioase, 1800 piese profane, poeme mistice, poeme burlești și un roman.

El Jardin del Angel, Grădina Îngerului, înființată în 1889.

El placer del cultivo natural (Plăcerea cultivării naturale). Micuță. Îngrijită. Cu răsaduri de plante și glastre de flori.

Un anticariat cu vânzare pe Calle del Prado de:

- *Sculpturi din sec.12-16;*
- *Picturi primitive din sec.19;*
- *Mobiliere din sec.18-19;*
- *Obiecte din fildeș și porțelan.*

Am investit mult în educație: să citesc, să studiez, să cumpăr cărți și reviste, să mă documentez, să învăț mereu, să vizitez expoziții, galerii.

Museo del Prado. 23€ biletul și un album-ghid, pe care l-am preferat în spaniolă ca să mai învăț cuvinte.

Când mă uit la pictorii ăștia, calculez câți ani au trăit (fără să vreau).

Nu știu de ce mă obsedează viața lor.

O sculptură demontabilă de Leone Leoni (1509-1590), italian.

Denumită "Charles al V-lea și Furia" cu inscripția latină CAESARIS. VIRTUTE. DORMITUS. FUROR. (Furia este dominată de virtutea lui Caesar).

Sculptura are o imagine duală: eroică, dar și satirică.

Expoziția El Greco (1541-1614).

În Evul Mediu predomină temele religioase ori portrete ale mai marilor zilei (pentru că acestea se finanțau).

Prin sălile cu tablouri am întâlnit artiști plastici care pictau reproduceri după tablouri celebre (Velásquez, Goya, etc.). L-am întrebat pe unul și mi-a răspuns c-a plătit 100€ direcției muzeului ca să-i permită timp de 1-2 luni să vină să lucreze. Arta electronică, de care am făcut și eu în Adobe Photoshop, pare plată (fără adâncime, fără substanță), de aceea mulți preferă arta tradițională.

Muzeul a fost conceput inițial de Regele Carlos al III-lea, iar proiectul făcut de Juan Villanueva, în stil neoclasic spaniol.

Albumul "La Guia del Prado", editat de Maria Dolores Jiménez-Blanco, ediția din 2012, cuprinde capitole despre pictura spaniolă (Alberto Pancorbo), pictura italiană (Maria Dolores Jiménez-Blanco, José Maria Riello și Diego

Blanca), pictura flamandă (Diego Blanca și José Juan Pérez Precindo), pictura olandeză (Angel Aterido și Diego Blanca), pictura germană (Angel Aterido), pictura britanică (Diego Blanca), sculptura și alte arte decorative (Raquel González Escribano).

O sculptură reprezentându-l pe Goya.

Pictori renumiți sunt cuprinși în pinacoteca muzeului: El Greco, Goya, Velásquez, Rafael, Caravaggio, Tiziano, Rubens, El Bosco, Zurbarán, Van Dyck, Tintoretto etc.

Sculptorul Aniceto Marinas a ridicat o statuie a celebrului pictor spaniol Diego Velásquez.

Protector al științelor, artelor și tehnicii a fost considerat Regele Fernand al IV-lea. Expoziția pictorului El Greco (n. 1541 la Candia, insula Creta, decedat la Toledo, Spania, în 1614) s-a deschis la ora patru după amiaza. Numele său real era Domenicos Theotocopoulos. El a fost venerat de unii și disconsiderat de alții. A călătorit prin Italia pentru a-și însuși stilul occidental în artă. Este remarcat însă că a reușit să-și transforme defectul vizual (vedea figurile alungite) în calitate. El Greco nu s-a încadrat în nicio școală picturală, a rămas unic în stil.

Un tablou al său, ,,La Adoración de los pastores", se află la Muzeul de Arte din București.

Pictorul Diego Velásquez (Sevilla, 1599-Madrid,1660) a călătorit de asemenea în Italia pentru documentare artistică. În Roma a contemplat opere antice și renascentiste. A asistat și la dezbateri între barocul decorativ (al lui Pietro da Cortona) și clasicism (al lui Annibale Carracci). La Velásquez gesturile aveau mare importanță.

Francisco de Goya (Zaragoza, 1746 – Burdeos, 1828) și-a început cariera prin decorații făcute la diverse curți regale. Goya s-a căsătorit cu Josefa, sora lui Francisco Bayeu – mentorul său artistic.

În pictură a început prin estetica rococo și barocă târzie. Pe lângă temele religioase, Goya a abordat și portretistica (de regi, nobili sau chiar oameni simpli). Goya a căzut în dizgrație în 1808 din cauza unui nud feminin. La vremea aceea erau interzise astfel de tablouri. Interesantă este seria Pinturas Negras, înfățișând teme precum moartea, ignoranța, teroarea, boala, care erau

conform cu caracterul său îndoielnic, perturbant. Se bazează mult pe contrastele de lumini și de culori. În sec. al 19-lea, intră în contact cu mișcări avangardiste ale timpului: expresionismul și suprarealismul.

Biserica San Jerónimo El Real (Regalistul) face parte dintr-o mănăstire de călugări ieronimi.

A fost construită în stil gotic, în sec. al 15-lea, din ordinul regilor catolici. O scară exterioară a fost adăugată pentru celebrarea căsătoriei Regelui Alfonso al XIII-lea cu Victoria Eugenia. A fost distrusă în timpul Războiului de Independență, dar a fost restaurată în timpul Regina Elisabeta a II-a.

Biserica a oficiat slujbe religioase pentru familia regală. De exemplu, Regele Juan Carlos I a fost încoronat în 1975 aici.

Era închisă la prânz și am așteptat pe iarbă, citind până pe la șase seara.

Jardines del Buen Retiro au fost fost declarate artistice și istorice prin decret statal în 1935. Sunt formate dintr-o rețea de elești, lacuri artificiale și canale. Magnolia și grandifora (ajunge, într-adevăr, până la 30 cm în diametru). Lacul principal, Estanque Grande, are 280 m lungime și 140 m lățime. Se presupune că el exista pe vremea Regelui Felipe al II-lea.

Statuia lui Jacinto Benaverte (1866-1954).

În timpul domniei lui Fernando al VII-lea (1814-1833) s-au efectuat modificări prin grija arhitectului Isidro González Velásquez. Iar în vremea Reginei Isabel a II-a (1833-1868) a fost dat în arendă unor persoane particulare. Un pod de granit și cu sculpturi din piatră de Colmenar și din bronz, proiectat de arhitectul municipal D. Javier Mariátegui în 1831 și sculptat de José Tomás y Genevés în 1832 – numit Podul broaștelor țestoase.

Inscripții stradale.

Teatro de Titeres (Teatrul de Păpuși) amenajat în parc, într-un foișor. Se fac repetiții. Apoi, se prezintă o piesuță pentru copii: "Un verano de cuentos" (O vară de povești).

Pe Calea Huertas sunt tipărite fragmente de poeme sau citate politice, filosofice, jos, pe plăcile de piatră ale caldarâmului.

11.07.2014 – Din Piața Cibeles, cu autobusul (5€) până la aeroportul "Alfonso Suárez" din Madrid. Traseul de zbor: Madrid-New-York-Dallas-Albuquerque.

În aeroportul JFK, o compoziție sculpturală de Charles Fazzino: "From New-York to... the world!"

România, între veselie şi nostalgii

28.07.2014 – Iar în România. Albuquerque-Houston-Frankfurt-București.

În avionul de Houston m-am nimerit pe scaun lângă Steve Gangestad, tot profesor, dar de psihologie, tot la UNM, dar Albuquerque. Studiază comportamentul sub influența hormonilor. Psihologie statistică, bazată pe chestionare.

Houstonul de sus: verde, cu lagune; și plat, un șes continuu. Willkommen an Bord! [Bine ați venit (în avion)!] Cu Lufthansa spre Frankfurt, vreo două ore de zbor. Mă uit la video. Bundesliga, liga germană de fotbal. FIFA World Cup, istoria mondialelor. Filmul englez "Reeper Street".

În avion, pe scaun, dormi și nu dormi. Te "somnolești"... Doar o treime din locuri ocupate, restul goale... Am străbătut un sfert de glob (pe latitudine) de la Houston-Frankfurt.

În Europa mă simt mai acasă.

Aeronavă super: A380 cu 526 de locuri, ca o clădire zburătoare. Boeing 747-800, ultimul model, este mai lung, dar cu locuri mai puține, așezate pe două etaje.

M-a așteptat Ing. Dr. Marian Popescu, vărul meu, la aeroport.

Cu Dr. Luige Vlădăreanu, și Dr. Ovidiu Șandru.

29.07.2014 – Nu mai cunoșteam Craiova! Așa s-a schimbat centrul.

Demolat hotel "Jiul". Subteran. Suprateran. Nici Universitatea mea nu mai arată ca înainte.

Balta Craioviței s-a desecat. S-a construit. S-a construit.

31.07.2014 – Mama a cerut să fie mutată la Cămin, chiar în centru, lângă parc, în fostul spital (desființat de Băsescu). Etaj 2, camera 14. Stau trei femei bătrâne în cameră. Una la pat.

Mama autorului, Marioara Smarandache, la 84 de ani.

02.08.2014 – Mama se simte bine. A dormit bine. Se simțea singură acasă, deși plăteam o femeie (Daniela Dorobanțu) să-i aducă mâncare gătită, iar mătușa mea (sora ei mai mică, Victoria Mitroescu) venea zilnic pe la ea şi nepoții, Marian și Bebe Popescu, o mai ajutau.

03.07.2014 – A murit scriitorul și jurnalistul Ștefan Nemecsek din Valea Jiului. Îl cunoscusem personal. 56 de ani avea.

05.07.2014 – Întâlnit pe Ion Pătrulescu, fost coleg de liceu la Craiova.

Cu Ion Pătrulescu, fost coleg de liceu, la Craiova.

Apoi, cu Ion Jianu, scriitor și ziarist la "Gazeta de Sud" din Craiova, la restaurantul "K'acassa", la o cafea.

Mi-a dat o carte a sa, "Interviuri cu actori, regizori și artiști plecați", cu dedicație olografă.

Cu jurnalistul Ion Jianu, tot la Craiova.

Locuit la Craiova, la Adriana Răducan, două zile. Scriitoare, profesoară.

06.08.2014 – La "Perinița", cu Victor Dudău și Liliana Hinoveanu (Ursu). Mi-a dat, cu dedicație, volumul ei bilingv de versuri "Stația noiembrie (November Station)".

Întâlnit pe Costică Barbu, specializat în manuscrisele lui Cantemir.

Cu filozoful Constantin Barbu, la o cafea.

07.08.2014 – Craiova-Filiași-Strehaia-Motru.

Ne-am abătut la Stângăcioaia, Mehedinți, la Nicu Socol, coleg de clasă (fost) între 1969-1972.

Pe Valea Motrului. Prin comuna Glogova, Gorj, unde a slujit Tudor Vladimirescu pe moșia boierilor Glogoveanu.

Aici se află Cula Glogovenilor și, în apropiere, Peștera Cloșani.

Pe Câmpia Padeșului, unde se află monumentul lui Tudor Vladimirescu: "Patria e poporul, nu tagma jefuitorilor".

De aici a pornit Revoluția din 1821, cu "Întâia proclamație a lui Tudor" de la 23 ghenarie (ianuarie) 1821, semnată simplu "Theodor".

Tudor din Vladimiri (1780-1821) s-a întâlnit cu pandurii și plăieșii în Câmpia Soarelui din Munții Vulcan, unde a citit proclamația din 23 ianuarie 1821 către popor, îndemnându-l la luptă cu arme sau cu furci și lănci:

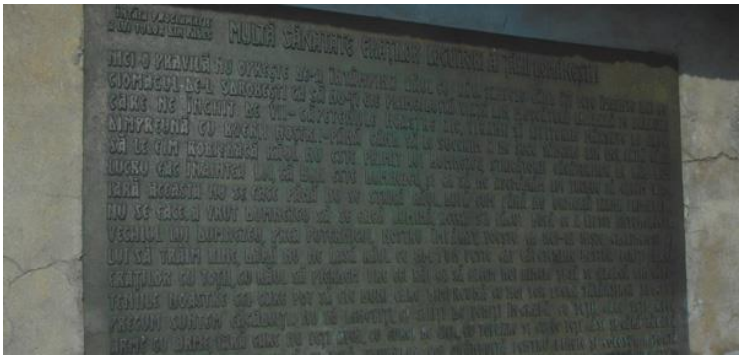

Inscripție la Monumentul Proclamației de la Padeș.

"Că ne ajunge, fraţi, atâta vreme de când lacrămile de pe obrazul nostru nu s-au uscat"; "a întâmpina răul cu rău"; "până când să-i suferim a ne suge sângele din nou?".

Tudor cerea: desfiinţarea birurilor, dreptate şi libertate pentru ţară, redobândirea drepturilor pierdute.

Răscoala de la 1821 s-a extins în toată Oltenia, şi-apoi s-a răspândit în Muntenia şi, parţial, în Moldova. Ţăranii atacau conacele şi moşiile boiereşti şi mănăstireşti.

Monumentul Proclamaţiei de la Padeş (aflat în comuna Padeş, judeţul Gorj, la 16 km nord-est de Baia de Aramă, prin care tocmai trecusem cu maşina) are forma unei piramide cu latura de 10 metri şi înălţimea de 9,5 metri, iar în vârf se află o torţă.

A fost ridicat la 100 de ani de la eveniment de către arhitectul State Balosin. După schiţele sculptorilor Stoica Dumitrescu şi Costin Petrescu, sculptorii Emil Beker şi Gheorghe Tudor au realizat basoreliefurile.

Continuăm traseul până la Valea Mare de Padeș, pe pe malul Motrului, lângă barajul Valea Mare, la 45 km de orașul Motru.

Autorul, Bica Pistol, Văcuță Gheorghe, Dudău Victor, Socol Nicolae, Giura Gheorghe, Barbu Ion, Florența Văcuță.

În casa de vară a lui Mișu Pistol.

Nouă foști colegi de liceu: Văcuță Gheorghe cu soția, Barbu Ion, Mihai (Mișu) Pistol, cu fratele lui mai mic, Bică, Didelea Teodor (cu vioara), Giura

Gheorghe (cu acordeonul), Ionică Bălaşa (venit la unu jumătate noaptea), Dulău Victor (cu soția), Socol Nicolae (cu soția și nepoțelul), eu.

La Centrala Hidroelectrică Motru.

Apa este adusă pe o conductă din Cerna, la 7 km, trece prin cele două turbine până la lacul de acumulare, apoi, 11 km până la Tismana, la a doua hodrocentrală cu trei turbine.

Văcuță Gheorghe, Dudău Victor, autorul, Giura Gheorghe, Barbu Ion, Pistol Mihai.

Macaraua de C.H.E. Motru ridică până la 125 tone.

O viperă pe o piatră în zid, încălzindu-se la soare.

Spălat la un izvor cu apă rece ca gheața, în miezul verii.

Hai la ciorbă goală,

Că ne scoate din boală!

Ne-am udat în râul Motru.

3-4 km, apoi, până la Cascada (artificială) Cerna.

09.08.2014– De trei zile și două nopți petrecem...

{Mâncarea e fudulie, băutura e unde e.}

La Izvoarele Cernei, 14 km de Valea Mare de Padeș.

Bălaşa Ion, Pistol Mihai, Văcuță Gheorghe, autorul, Dudău Victor, la Izvoarele Cernei.

Cernișoara este un afluent al Cernei.

Gătim pe disc: ciuperci, ceapă, roșii, cârnați.

Vin, bere, țuică, apă minerală.

Ne-am încărcat cu energie pozitivă.

Picnic, picnic.

Izbuc este un izvor de apă, care are debitul intermitent (încetând și reîncepând).

Râul Cerna își formează obârșia din Izbucul Cerna, ieșind de sub Ciuceava Chicerii, ce se unește cu râul

Cernișoara, care izvorăște la altitudinea de 2070 metri, sub Vârful Patina, la circa 10 km în amonte. Izbucul Cerna, datorită debitului mediu de 1,5-2m³/s, este cel mai mare izbuc din țară. Temperatura apei sale este constantă iarna și vara (8°). Noi am răcit sticlele în apă, am făcut un cuib mic, îngrădit cu pietre.

Trei izvoare diferite compun Izbucul Cernei, care țâșnesc din Ogașul Chicerii, din Ciucevele Chicerii și, respectiv, din Ogașul Cald.

În această regiune există o rezervație floristică și faunistică (Domogledul), cu flori (precum ciuboțica cucului), arbori specifici (liliacul, alunul turcesc, cărpinița, mojdreanul) și animale (pisica sălbatică, porcul mistreț, râsul), plus mii de specii de insecte.

Legenda lui Iovan Iorgovan, un Hercule în varianta românească, ne povestește despre o hidră cu cinci capete, sălășluind pe aceste meleaguri. Hidra a fugit din calea lui Iovan în zona

Cloșanilor. Acolo, Iovan și-a încercat paloșul, deasupra, pe Muntele Oslea, prăvălind o stâncă și formând astfel Podul de la Ponoare.

La Cheile Corcoaiei are loc prima luptă, unde Iovan îi taie hidrei un cap. Hidra s-a retras, străpungând cu un traseu sinuos muntele și formând Cheile Cernei, încercând să ajungă la cele șapte izvoare termale, unde să poată să-și refacă forțele. Însă, Iovan ajunge înainte, prinde puteri scăldându-se și-i mai taie capete hidrei. Hidra fuge spre Dunăre prin Valea Cernei. Iovan o junge la Topleț și o învinge iar. Hidra se-ndreaptă către Cazane, pe Dunăre în sus, ascunzându-se într-o peșteră numită "Gaura cu muscă columbacă". Aici, Iovan ucide hidra, tăindu-i ultimul cap. Conform legendei, după moartea hidrei, din peșteră ieșeau roiuri de muște, ce omorau vitele. Legenda mai spune că lui Iovan, ucigând hidra, oamenii locului i-au sculptat chipul în piatra de la Topleț.

Inginer agronom Didelea Teodor la vioară şi judecător Pistol Mihai la acordeon.

Seara la Cloșani, la vreo 6 km de pensiunea lui Mișu, "într-o cârciumioară, la șosea", am tot spus la bancuri, fiecare.

10.08.2014 – O grămadă de păsări mici (lăstuni) dau târcoale brazilor din curte.

La vila vecină au început manelele, dis-de-dimineață. Ieri, ne-au ținut până după miezul nopții.

Dealurile din jur (denumiri de la nea Toma, localnic văcar): Cracul Ursului, Cracul lui Pătru, Steiul Roșului și Ciuta.

Munți în jur: Piatra Mare (Cloșani) – cel mai înalt vârf, de circa 1450 m, iar la Izvoarele Cernei: Stoicănelu și Olanu.

Exisă o cruce de vreo 2 metri pe stânca Picui, se vede de pe stradă, din satul Cloșani. Legenda spune că o femeie s-a aruncat de pe acea stâncă și a murit:

Decât slugă turcilor

Mai bine smoală peștilor.

Și tot în acest loc a fost prins Cloșca, tras pe roată de habsburgi.

Cu Dudău și soția lui, Angela, ne-am dus la Ponoarele, în județul Mehedinți, unde se află un pod natural carstic, format prin prăbușirea plafonului unei peșteri.

Podul este format din calcare stratificate în bancuri de 1-2 metri.

Este singurul din lume deschis traficului rutier, pe drumul DJ670 ce leagă Baia de Aramă de Băile Herculane. Are 60m lungime, 13 m lățime, 9 grosime și 22m înălțime.

Podul lui Dumnezeu.

Conform legendei, în peștera de la Pod ar fi locuit Dracul, făcând numai rău. Sătenii s-au rugat la Dumnezeu să-i scape și atunci Dumnezeu a dat cu palma, prăbușind tavanul peșterii. De aceea, se numește și "Podul lui Dumnezeu".

În fiecare an are loc Sărbătoarea Liliacului aici, la Ponoare, unde există singura pădure de liliac sălbatic din România.

Când înflorește liliacul, se adună tarabe și interpreți de muzică populară din zonă: Petrică Mâțu-Stoian, Niculina Stoican, fiica lui Angelica Stoican, fostă învățătoare, Nina Predescu, Elena Mimiș Trancă (fostă învățătoare, a terminat la Craiova, cu patru ani mai mică decât promoția mea). Ansambluri celebre: "Doina Gorjului", "Maria Tănase".

Sărbătoarea Liliacului a devenit oficială începând cu anul 1965.

Sunt într-o vacanță continuă când vin în România. Într-o alergare permanentă de la un prieten la altul, într-o veselie neîntreruptă...

Dar Podul se află într-un proces de deteriorare din cauza infiltrațiilor de apă și a traficului rutier. Asemenea poduri carstice mai există în Germania, Franța și SUA (cel mai mare: lat de 10 m și înalt de 88,4 m).

Alături, ne-am dus să vedem Câmpurile de Lapiezuri. Cuvântul "lapiez" este împrumutat din

franceză și înseamnă, conform DEX, formă de relief rezultată prin coroziunea rocilor solubile de către apele de șiroire. Arată ca niște șanțuri, despărțite prin creste. Lapiezurile se formează fie la suprafața rocilor, fie pe cuvertura lor pedologică. Caneluri cu lungimea de 4-5 m și adâncimea de 15-20 cm brăzdează calcarul. Denumit și Lapiezul de la Ponoare, acesta este situat între Depresiunea Zăton și Dealul Peșterii, pe bancuri de 1-2 m grosime.

Câmpurile de Lapiezuri se împart în Câmpul Cleopatrei, ce are aspectul unei cetăți istorice, iar canalele de drenare au adâncimi de 1,5-2 m, și Câmpul Afroditei (mai puțin compact, de formă eliptică și posedând o cascadă în partea superioară).

Câmpurile de Lapiezuri sunt caracteristice Munților Alpi.

Apoi, ne-am dus în Depresiunea Zăton, care se întinde pe circa 2 km^2, la o altitudine de sub 350-370 m.

"A zătoni" înseamnă,ca regionalism, a opri curgerea unei ape.

Toponimul a intrat în lexicul național. Depresiunea este alcătuită din calcare și granite de Tismana şi cuprinde două ramuri: Valea Mare (Pârâul Ursului) și Valea Gheorgheștilor.

Cele două văi adună apele rezultate din topirea zăpezilor primăvara, de pe versanții Valea Ursului, Gheorgheşti, Valea Morii, Buicani, Buseşti și Bălușa, și se unesc în pâlnia Zătonului, unde se depozitează aluviuni și alge.

Temporar, aici se formează lacuri.

Lacul Zăton.

Lacul Zăton, de proveniență carstică, are suprafață variabilă (în jur de 2 km pătrați), adâncimea de peste 20 m, iar lungimea până la 2,5 km. Este cel mai mare lac carstic românesc. Însă, vara el seacă, iar pe fundul său argilos se observă meandrele adânci săpate de afluenții săi.

Tot în zona aceasta, se află și Peștera Zăton şi Peștera Podul lui Dumnezeu (în ultima am intrat; lilieci ocrotiți de lege; la o altitudine de 337 m, lungă de 734 m).

Ne-am agitat să plecăm. Trebuia să prind trenul în Craiova spre București.

Autorul, cu Mihai Păsărescu.

Am trecut prin comuna Mătăsari, Gorj, cu blocuri în întregime abandonate!

Am ajuns la Drăgotești, Gorj, unde ne aștepta un fost coleg de liceu pedagogic, Mihai Păsărescu, în prezent învățător, și fratele său mai mare, Petre, instructor la Casa de Cultură. Ne-au tratat cu bunătățuri pe terasa magazinului lor.

În Craiova îmi pierdusem celularul românesc. Mi l-a găsit Onel Bălașa, tot sunându-mi numărul.

M-a așteptat la tren, în Gara de Nord, Marius Coman, licențiat în Drept, dar pasionat de teoria numerelor. A publicat patru cărți despre funcții, secvențe și conjecturi numerice. Ne vedeam pentru prima dată, deși colaborasem prin poșta electronică.

Am dormit în apartamentul său din Drumul Taberei. Ajunsesem la București la miezul nopții (trenul avusese întârziere o oră), venind de la Craiova.

11.08.2014 – Am vizitat împreună cu Marius Cimitirul Bellu, ortodox. Căutam mormântul unui fost

coleg de liceu, Opran Ilie, care ajunsese cadru didactic, predând limba franceză la Universitatea București. Am luat-o pe Aleea Scriitorilor.

Ne-aminteam un epitaf scris pe tomba lui Păstorel Teodoreanu (neînmormântat la Bellu): "Toată viața am fost chiriaș, iată-mă proprietar!".

Autorul, cu Marius Coman.

Am trecut împreună cu Marius Coman pe la mormintele câtorva scriitori:

- *Mihail Sadoveanu (1880-1961),*
- *Mihail Eminescu (1850-1889)*

  (“Reverse dulci scântei atotștiutoarea,

  Deasupra-mi crengi de tei

  să-și scuture floarea.”),
- *Zaharia Stancu (1902-1974),*
- *George Călinescu (1899-1965),*
- *Eugen Barbu (1924-1993) și soția lui Marga (Yvonne) Barbu (1929-2009),*
- *Ion Luca Caragiale (1852-1912),*
- *Liviu Rebreanu (1885-1944),*
- *Ion Gheorghe (1938-2014),*
- *Adrian Păunescu (1943-2010),*
- *Gheorghe Pituț (1940-1991),*
- *Nichita Stănescu (1933-1983)*

  (“Eu nu sunt altceva decât

  O pată de sânge

  Care vorbește”),
- *Grigore Hagiu (1933-1985),*
- *Marin Preda (1922-1980),*

- *Mircea Nedelciu (1950-1999)*
  (“Și ieri va fi o zi”),
- *George Coșbuc (1866-1918)*
  (“O luptă-i viața, deci te luptă!”),
- *Nicolae Labiș*
  (“Eu curg întreg
  În acest cântec sfânt.
  Eu nu mai sunt
  E un cântec tot ce sunt”).

Apoi, pe Aleea Academicienilor.

Cimitirul Bellu, cunoscut și sub numele de Șerban Vodă, cuprinde 22 de hectare de morminte celebre, pe un teren donat în anul 1853 administrației locale de către baronul, ministrul de cultură și ministrul de justiție Barbu Bellu (1825-1900). Cimitirul Bellu se află în inima capitalei, în Piața Eroii Revoluției, la intersecția șoselelor Olteniței, Giurgiului, Viilor și Căii Șerban Vodă.

Barbu Bellu a fost de origine aromân și a studiat în România și Grecia.

Intrăm în Biserica Eroilor Revoluției, care mai cuprinde și moaștele unor sfinți.

"Cum să avem criză economică, dacă nu vem economie?", ne-a zis taximetristul.

Întâlnire cu prof. universitar dr. ing. Lucian Căpitanu, specializat în tribologie (frecarea și uzura corpurilor) la Institutul de Mecanica Solidelor (din fața Teatrului Mic). Colaborasem la niște articole.

Dr. Ing. Lucian Căpitanu, Dr. Florentin Smarandache, Dr. Ing. Luige Vlădăreanu.

Apoi, cu profesorul Luige Vlădăreanu și doctoranzii săi, de la același institut. Discutat despre controlul haptic la roboți. Întâlnit și pe George Damian, redactor la "Magazin istoric".

Cu istoricul George Damian, la București.

La o bere cu scriitorul și jurnalistul Mugur Grosu, redactor la revista de arhitectură "Zeppelin". Fusese redactor și la "Kamikaze". Am vorbit despre un scriitor rus contemporan, Venedict Erofeev și cartea acestuia "Moscova-Petrușchi".

Cu scriitorul şi jurnalistul Mugur Grosu.

Mers la Lacul Morii din cartierul Crângași, cu domnul Vlădăreanu. Am donat un geamantan de cărți și reviste (58) strânse din America, Japonia și România la Biblioteca Academiei Române (doamnei Maria Rafailă).

Înnoptat în București, în casa domnului Vlădăreanu; dimineața, domnia-sa m-a dus la aeroportul Otopeni.

Planuri mari de viitor

13.08.2014 – București-München-Houston-Albuquerque.

14.08.2014 – Ememia Cera îmi scrie că par grăbit, agitat… "Starea de nestare", zic eu.

26.08.2014 – Așteptând delegația de chinezi în San Port International Airport din Albuquerque.

Zborul AA2575 din Los Angeles sosește la ora 12:35 ziua. Am nimerit de-am parcat mașina la Fast Park.

Profesorul Cai Wen, fondatorul extensiei, Prof. Chunyan Yang, vice-președinta Institutului de Extensică, și Prof. Xingsen Li, de la o universitate de lângă Beijing.

Lângă sala de așteptare, două tablouri de Robb Rael, celebrând Festivalul Anual de Baloane din Albuquerque. Costul tabloului "Baloane în pădure", 4.500$.

De la aeroport ne-am dus în Gallup, la Hotel El Racho.

Vizitând Red Rock și Church Rock cu ei, apoi, i-am dus la Casino. (Cu excepția orașului Macao, cazinourile sunt interzise în China.)

27.08.2014 – Rendez-vous cu decanul (Dr. Niaz Ahmed), între orele 10-11, și cu directorul universității (Dr. Christopher L. Dyer), între 11:15-12:15, cu chinezii pentru colaborare (schimb de studenți, deschidere a unui centru de extensică la UNMG, plus un congres internațional în SUA).

Au participat și Ken Van Brott de la Extended University, și secretara Ard Green.

Între 16:15-17:15, prezentarea despre extensică a profesorului Cai Wen. A tradus Xingsen Li. Eu am făcut prezentările.

Sala GHII24 a universității, plină. Stăteau și în picioare. Au mai participat la prelegere și Dr. Bruce Gjeltema, șeful Diviziei de Arte și Științe, Alok Dhital, conferențiar de matematică, și Yi Wen Huang (originară din Taiwan), asistentă universitară la engleză și lingvistică.

Am dinat la restaurantul chinezesc King Dragon din Gallup. Le-a plăcut, bineînțeles, mâncarea. Curios că ei mănâncă fructele înainte de masă și beau apă caldă, nu rece.

Seara, direct la Albuquerque cu ei, la hotelul Ramada Inn, lângă aeroport. Avionul lor spre Omaha e mâine la ora 8:55.

Evenimentele se petrec rapid. Nu mă țin cu relatarea. Doar sumar și fugar le mai trec în revistă.

Postfață

Mircea Monu *(„Monitorul de Vâlcea”)*

Florentin Smarandache – o punte de legătură între savanții americani şi cei chinezi!

Extensiologii chinezi în New Mexico: Dr. Yang Chunyan, Dr. Li Xingsen, Dr. Cai Wen (de la stânga la dreapta), alături de Dr. Florentin Smarandache.

Cititorii ziarului nostru ştiu că prof. univ. dr. Florentin Smarandache (născut în Bălceşti, Vâlcea, având cetățenie dublă, româno-americană) de la Facultatea de Matematică şi Ştiințe a Universității „New Mexico" din oraşul Gallup, statul federal New Mexico, SUA, a fost primul străin care a beneficiat, în perioada 18 mai - 14 august 2012, de o bursă de studii la Institutul de Cercetări în Extensiologie şi Metode Inovatoare din cadrul UniversitățiiTehnologice „Guangdong" din oraşul Guangzhou, China, într-o ştiință nouă, creată de către chinezi, numită „Extensiologia" (în engleză, „Extenics"), aflată la confluența dintre matematică, inginerie şi filozofie.

„Extensiologia" – o ştiință care se… extinde!

Extensiologia este ştiința care foloseşte un model formal pentru a cerceta posibilitatea de extindere a lucrurilor, a regulilor şi a metodelor de inovare, folosindu-le pentru a rezolva

probleme contradictorii. Cu alte cuvinte, această ştiinţă transformă problemele nerezolvabile în probleme rezolvabile, adică realizează trecerea de la contradictoriu la necontradictoriu prin transformări de spaţiu, de elemente, de reguli, care duc la lărgirea (extinderea) spaţiului/ elementelor/regulilor – motiv pentru care i-am tradus numele din engleză prin „Extensiologie", nu prin „Extenică", cum preferă unii (prin analogia „Physics" – Fizică; „Extenics" – Extenică).

Bazele extensiologiei au fost puse în anul 1983, prin apariţia în revista „Explorarea ştiinţei" a articolului „Mulţimea extinsă şi problemele incompatibile", scris de Cai Wen (se pronunţă Ţai Uen, născut în anul 1942, absolvent al Universităţii „Sun Yat-sen" din Guangzhou), care acum este profesor universitar doctor la Universitatea Tehnologică „Guangdong" din oraşul Guangzhou, preşedintele Institutului de

Cercetări în Extensiologie şi Metode Inovatoare (ICIEMI) al acestei universități, preşedinte al Comitetului Special de Inginerie Extinsă al Asociației Chineze de Inteligență Artificială (ACIA).

Vâlceano-americanul Florentin Smarandache a recomandat pentru burse de studii la acest institut de cercetări savanți români din Bucureşti, de la un institut de cercetări al Academiei Române, aşa că anul trecut, în timp ce vâlceanul nostru se afla în vacanță, la casa părintească, o delegație de extensiologi chinezi condusă de prof. univ. dr. Cai Wen a sosit în capitala României, pentru a semna un acord de cooperare ştiințifică.

În acest an, o altă delegație de extensiologi chinezi, condusă de prof. univ. dr. Cai Wen, a poposit la Universitatea ,,New Mexico" din Gallup, New Mexico, SUA, pentru a semna şi aici un important acord de cooperare ştiințifică, care a fost schițat

chiar de către extensiologul... Florentin Smaradache. De fapt, în două săptămâni (perioada 24 august - 07 septembrie), delegația chineză a făcut un adevărat turneu științific prin mai multe universități americane de prestigiu, pentru semnarea de acorduri de cooperare în cercetarea științifică în domeniul extensiologiei („extenicii", cum îi spun americanii).

Este clar că Florentin Smarandache a fost puntea de legătură prin care extensiologia a ajuns nu doar în România, ci și în SUA. Desigur, preocupări și cercetări în acest domeniu au existat în ambele țări, dar Florentin Smarandache a acționat, cu eficiența unui catalizator, pentru crearea cadrului unor acorduri de cooperare academică în cercetare extensiologică.

În acest articol ne vom referi la „popasul new mexican" al extensiologilor chinezi.

„Un prieten este întotdeauna bine-venit" – proverb chinezesc

În 27 august 2014 o delegație chineză de trei savanți extensiologi, a sosit cu avionul de la Los Angeles, statul federal California, la Albuquerque, statul federal New Mexico, unde se află aeroportul internațional care deserveşte şi oraşul Gallup, care găzduieşte unul dintre campusurile Universității „New Mexico" (cu sigla UNM-G), unde lucrează Florentin Smarandache, care i-a întâmpinat pe oaspeți în aeroport.

Îi cunoscuse pe cei trei oaspeți în anul 2012, în China, la Guangzhou, iar cu doi dintre ele se întâlnise în anul 2013 în Bucureşti. Cei trei savanți chinezi veniți în vizită de lucru erau: Cai Wen, fondatorul extensiologiei, acum în vârstă de 72 de ani, care deține funcțiile de preşedinte menționate mai sus; Yang Chunyan, directorul ICIEMI, director al Societății de Inginerie Extinsă, din cadrul ACIA şi director al ACIA; Li Xingsen, profesor universitar doctor la Institutul Tehnologic din oraşul Ningbo,

din cadrul Universității Tehnologice „Zhejiang” (Zhejiang este o provincie în estul Chinei).

Un proverb chinez spune că „Un prieten este întotdeauna bine-venit”, iar Florentin Smarandache îl augmentează adăugând paradoxist „…cu atât mai mult, când sunt trei!”, iar oaspeții completează extensiologic: „… pentru a realiza un Centru de Cercetări Aplicate în Extinderea Internațională a Inovației!”.

La UNM-G, oaspeții extensiologi au purtat discuții cu o delegație formată din: dr. Christofer Dyer, director executiv, prof. Niaz Ahmed, responsabil academic, Ken van Brott, vicepreşedinte, şi Florentin Smarandache. Dyer l-a felicitat călduros pe Cai Wen pentru crearea noii ştiințe – extensiologia şi s-a arătat a fi, ca şi alți conducători ai universității, foarte interesat de metoda extinderii inovației, care stă la baza extensiologiei. Părțile au ajuns la un consens pentru înființarea la Gallup a unui Centru de

Cercetări Aplicate în Extinderea Internațională a Inovației, precum şi pentru a coopera în instruirea pentru inovarea practică a oamenilor cu talent în acest domeniu, iar Smarandache a fost desemnat să redacteze programul acestei cooperări.

Cai Wen a prezentat conferința „Semnificația ştiințifică şi dezvoltarea viitoare a extensiologiei".

F. Smarandache a condus un seminar la care au participat peste 50 de cadre universitare şi absolvenți ai universității, la care s-a discutat cu interes despre noua ştiință. Mai mulți profesori şi-au exprimat convingerea că extensiologia este ştiința care rezolva problemele contradictorii (nerezolvabile), iar absolvenții au fost foarte interesați de posibilitățile care există de a studia extensiologia în China.

Iată cum arată începutul documentului bilingv pentru înființarea centrului de cercetări extensiologice din UNM-G:

联合筹办“国际可拓创新应用研究中心”的合作建议书

Draft Proposal on "International Extension Innovation Applied Research Center"

甲方：国际可拓学研究院

Party A: International Academy of Extenics

乙方：美国新墨西哥大学 Gallup 校区

Party B: University of New Mexico at Gallup, USA

经甲乙双方商定，拟在美国新墨西哥大学设立国际可拓创新应用研究中心（以下简称中心）。

Based on consultation, Party A and Party B intend to set up International Extension Innovation Applied Research Center (hereinafter referred to as the Center) in University of New Mexico.

中心主要职能：

1. 培养能运用可拓学的理论和方法进行创新的人才。
2. 研制产品基元库，为各行各业的新产品构思和设计服务。
3. 研制可拓策略生成平台，为各行各业处理矛盾问题服务。
4. 用可拓论和可拓方法为区域经济、行业及企业提供创新咨询。

The main functions of the Center:

1. Train the talents to use the extenics-based theory and method for innovation.
2. Develop the basic elements base for the service of new product conception design for companies.
3. Develop the extension strategy generation platform to solve the contradictory

problems.

4. Provide the innovation consultation for regional economy, industries and enterprises by using Extenics and Extenics-based methods.

中心地点：美国新墨西哥大学

Location: University of New Mexico, USA

经费来源：

甲乙双方共同努力，通过政府资助、企业赞助和企业入股等方式筹集中心运作资金。

Financial Resources:

With joint efforts, Party A and Party B shall raise the capital for center operation by government funding, enterprise sponsors and enterprise capital contribution etc.

甲方职责：

1、 为乙方开展创新方法论咨询提供可拓学理论系列资料，提供可拓创新方法培训；

2、 负责研制产品基元库和可拓策略生成平台提供理论和方法支持；

3、 针对乙方承接的咨询项目，开展针对性的技术研发和提供理论支撑；向乙方收取合理的技术支持费用；

4、 邀请乙方中心研究人员到中国访问、交流、研讨，承担乙方人员食宿费用。

5、 选派研究生和优秀大学生到 UNM 学习、深造。

The responsibilities of Party A:

1、 Provide the series files of Extenics-based theory for the consultation of innovation methodology for Party B;

2、 Develop the basic elements base and the extension strategy generation platform, and provide support on theory and methods;

3、 Carry out the targeted technology research and development and provide theory support for the consulting projects which Party B undertakes;

4、 Invite the researchers of Party B in the Center to visit China, and bear the expenses of board and lodging for the staff of Party B.

5、 Select graduate students and excellent college students to UNM for advanced studies.

乙方职责：

1、 组织队伍，学习和掌握可拓学理论与可拓创新方法；

2、 联系承接行业与企业的咨询项目，收取合理的咨询费用；

3、 在美国筹集经费，用于中心的筹建和中心日常工作开支；

4、 邀请甲方中心研究人员到美国访问、交流，承担甲方人员食宿费用。

5、 选派优秀学生到中国深入学习可拓学。

The responsibilities of Party B:

1、 Organize a team to learn and master the Extenics-based theory and extension innovation method;

2、 Contact and undertake the consulting projects of industries and enterprises, and charge reasonable consulting fees;

3、 Raise money in USA for the establishment of the Center and its daily operation expenses;

4、 Invite the researchers of Party A in the Center to visit USA, and bear the expenses of board and lodging for the staff of Party A.

5、 Select excellent students to China for advanced studies on Extenics.

其它未尽事宜，双方友好协商解决。

Any unfinished affairs should be solved by friendly negotiation between the parties.

甲方：

乙方：

2014-09-16

Party A:

Party B:

September 16, 2014

Asistență la seminarul extensiologic la Universitatea New Mexico.

Mircea Monu *(„Monitorul de Vâlcea”)*

Vâlceanul Florentin Smarandache (理念) – punte americano-chineză!

După cum am arătat în ziarul Monitorul de Vâlcea, de luni, 06 octombrie 2014, vâlceanul Florentin Smarandache, profesor universitar doctor la Facultatea de Matematică şi Ştiințe a Univesității „New Mexico” din Gallup, statul federal New Mexico, SUA, având dublă cetățenie, română şi americană, a servit ca o punte de legătură între savanții americani şi cei chinezi în domeniul extensiologiei (o știință nouă, creată de chinezi, aflată la confluența matematici cu ingineria şi cu filozofia). Acest lucru a fost posibil deoarece Florentin Smarandache a fost primul savant străin care a beneficiat în vara anului 2012 de o bursă de studii, de trei luni, în domeniul extensiologiei, la Universitatea Tehnologică „Guangdong” din Guangzhou. În anul 2013,

Florentin Smarandache a mijlocit un contactact ademic extensiologic româno-chiez, iar în anul 2014, unul americo-chinez.

Trei extensiologi de peste Oceanul Pacific

În perioada 24 august-07 septembrie 2014, o delegație formată din trei extensiologi chinezi de frunte a făcut un turneu ştiințific în şase universități americane, pentru a ține conferințe despre extensiologie şi pentru a semna acorduri de cooperare ştiințifică în cercetarea extensiologică.

Membrii delegației sunt trei extensiologi de frunte: prof. univ. dr. Cai Wen (născut în anul 1942), fondatorul extensiologiei, preşedintele Institutului de Cercetări în Extensiologie şi Metode Inovatoare (ICIEMI) din cadrul Universității Tehnologice „Guangdong" din oraşul Guangzhou, preşedinte al Comitetului Special de Inginerie Extinsă al Asociației Chineze de Inteligență Artificială (ACIA); prof. univ. dr.

Yang Chunyan, directorul ICIEMI, director al Societății de Inginerie Extinsă, din cadrul ACIA şi director al ACIA; Li Xingsen, profesor universitar doctor la Institutul Tehnologic din oraşul Ningbo, din cadrul Universității Tehnologice „Zhejiang" (Zhejiang este o provincie în estul Chinei).

Prima escală a saltului peste Oceanul Pacific al extensiologilor chinezi a fost pe coasta de vest a SUA, la faimoasa Universitate „California din Los Angeles (UCLA – universitate de stat), situată, de fapt, în Westwood, din vecinătatea magalo-polisului Los Angeles (în SUA, care are multe particularități în administrația locală, o astfel de comunitate este considerată „neighborhood" – vecinătate). În 25 august, delegația a făcut un schimb de opinii cu cadre universitare de la UCLA. Toți au spus că au mari speranțe în rezolvarea problemelor contradictorii din domeniul tehnologic şi din cel comercial, prin aplicarea extensiologiei. Apoi, oaspeții au vizitat Centrul

pentru Implicațiile de Mediu ale Nanotehnologiei şi Institutul de Mediu şi Dezvoltare Durabilă din cadrul acestei universități, care se caracterizează în primul rând prin importanța deosebită pe care o acordă cercetării științifice.

Gallup va fi buricul extensiologiei americane!

În perioada 27-28 august, delegația a fost oaspetele Universității „New Mexico" din Gallup (UNM-G, universitate de stat), din statul federal New Mexico, despre care am scris în ziarul de ieri. Reamintim de acordul semnat pentru înființarea în Gallup a unui „Centru de Cercetări Aplicate în Extinderea Internațională a Inovației".

În cadrul acestuia, UNM-G şi-a asumat următoarele responsabilități: 1) să organizeze o echipă care să învețe bazele extensiologiei şi metoda extinderii inovației; 2) să acorde consultanță întreprinderilor, percepând taxe rezonabile; 3) să adune fonduri din SUA pentru înființarea

Centrului de Cercetări Aplicate în Extinderea Internațională a Inovației şi pentru cheltuielile sale de funcționare; 4) să invite cercetătorii părții chineze (Academia Internațională de Extensiologie) a acestui Centru să viziteze SUA şi să suporte cheltuielile vizitelor (cazare şi masă); 5) să selecteze studenți americani excelenți pentru studii avansate de extensiologie în China.

Partea chineză (Academia Internațională de Extensiologie din Guangzhou) şi-a asumat următoarele responsabilități: 1) să furnizeze părții americane bazele teoretice ale extensiologiei; 2) să dezvolte elementele de bază şi platforma de generare a extinderii strategiei şi să acorde sprijin asupra teoriei şi metodelor; 3) să realizeze cercetări concrete de cercetare şi dezvoltare tehnologică şi să acorde sprijinul teoretic pentru proiectele de consultanță angajate de către partea americană; 4) să invite cercetătorii părții americane a Centrului să

viziteze China şi să suporte cheltuielile vizitelor (cazare şi masă); 5) să selecteze studenți chinezi excelenți şi absolvenți de facultate chinezi excelenți pentru studii avansate la UNM-G.

Colaborări americane la „Revista Internațională de Extensiologie"

În 29 august 2014, extensiologii chinezi au fost oaspeții Facultății de Ştiința şi Tehnologia Informației, din cadrul Universității „Nebraska" din orașul Omaha, statul federal Nebraska (universitate de stat). Cai Wen a ținut o conferință despre extensiologie şi inovarea extensiologică, iar Yang Chunyan şi Li Xingsen au luat parte la un seminar unde au participat profesori şi studenți din mai multe țări, care au discutat diverse probleme teoretice şi practice de extensiologie. Profesori americani au făcut mai multe propuneri valoroase privind pregătirile pentru organizarea Asociației Internaționale de Extensiologie,

„Revista Internațională de Extensiologie" şi A II-a Conferință Internațională de Extensiologie.

În perioada 30 august – 02 septembrie, delegația chineză s-a aflat în statul federal Pennsylvania, la universități din orașele Pittsburgh şi Slippery Rock. La Şcoala de Afaceri „Joseph M. Katz" din cadrul Universității „Pittsburgh" din oraşul Pittsburgh, Cai Wen a ținut conferința „O privire generală asupra extensiologiei", la care au participat şi cadre universitare aflate la această universitate ca „profesori-invitați" („visiting professors"). Aceştia au fost foarte mândri de realizările extensiologice ale compatrioților lor şi au discutat despre aplicațiile extensiologiei în domeniile lor profesionale, iar după seminar, ei au făcut legătura delegației chineze cu întreprinzători locali, cu care au discutat despre utilizarea extensiologiei în practică, dar şi despre posibilitatea unui stagiu de pregătire extensiologică în China.

Conduşi de către Ni Mingfang, unul dintre profesorii-invitați la această universitate, oaspeții au vizitat Universitatea „Slipperry Rock", din orașul Slippery rock, aflat la 84 km nord de Pittsburgh, unde au discutat cu prof. univ. dr. Jeffrey Forrest despre pregătirea împreună a „Revistei Internaționale de Extensiologie", a celei de-A II-a Conferințe Internaționale de Extensiologie, dânsul exprimându-şi convingere că în noul climat academic, extensiologie are un mare câmp de dezvoltare.

Capitala încoronează turneul

În perioada 3-4 septembrie 2014, extensiologii chinezi s-au aflat în capitala SUA, Washington, D.C. (Districtul Columbia – o „licență" administrativă americană: unitate administrativă federală, formată doar din acest oraş, aflată sub jurisdicția exclusivă a Congresului SUA şi nu face parte din nici un stat federal al SUA), unde au vizitat

Universitatea „George Washington" (GWU – universitate privată, înființată în anul 1821) şi Biblioteca Congresului SUA.

Deşi Biblioteca Congresului servește oficial această instituție parlamentară a SUA, ea este în fapt, biblioteca națională a acestei țări. Acum ea este cea mai mare bibliotecă din Lume, având cărți şi publicații din toate țările! Ea are 3 clădiri în Capitală şi un Centru de Conservare Audio-Vizuală în orașul Culpeper din statul federal Virginia (vecin cu Washington, D.C.). Oaspeții au aflat că biblioteca dispune de 5 cărți de extensiologie, în chineză şi în engleză, publicate de editurile „China Science Press" Beijing şi „American Educație Press" Columbus, statul federal Ohio, SUA. Biblioteca Congresului a solicitat ca, în viitor, cercetători extensiologi chinezi să susțină prelegeri de extensiologie în sediul său.

Al treilea ochi

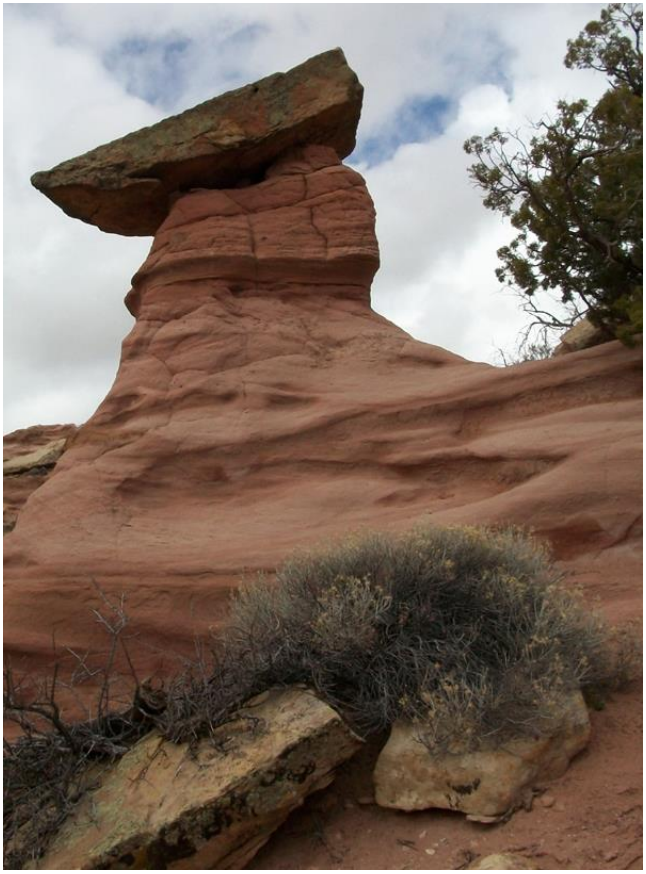

Singurătate.

Pike şi Loty în New Mexico.

Admirând cultura Chaco.

Autorul la Muzeul Navajo.

Loty şi autorul la Window Rock.

Dr. Javier Montero, Autorul, Prof. Francisco Gallego Lupianez, la Universidad Complutense de Madrid

Dr. Jesus Garcia şi Autorul, în Salamanca.

Dr. Luigi Chisci de la University of Firenze, Autorul şi Dr. Giovanni Golino.

Autorul, în Plaza Mayor din Salamanca.

Autorul, în Salamanca.

Cu Haizman Gheorghe (Bărăgan) si Bogheanu Aurel (Geonea), Ulicioi, la Vâlcea.

Cu Vasilică Oprea, talentat instrumentist.

Cu Constantin Dincă, prieten din copilărie al autorului.

Autorul, într-un lan de floare soarelui.

În România, între prieteni.

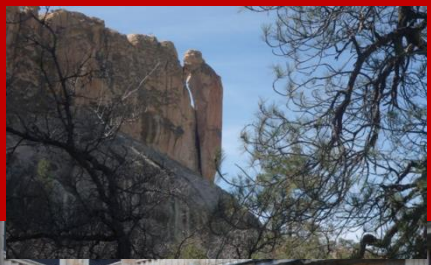

ISBN 978-1-59973-312-8